Структурний підрозділ «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»
ВНЗ «КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ»

МЕТОДИЧНИЙ КОМПЛЕКС З ДИСЦИПЛІНИ
«Декорування інтер’єру»
для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
ОПП «Дизайн інтер’єру»

Київ-2024

Укладач ***Пономарьова Інга Ігорівна***

Методичний комплекс з дисципліни розглянуто та затверджено на засіданні педагогічної ради Структурного підрозділу «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну» ВНЗ «Київська Академія прикладних мистецтв».

Структурний підрозділ «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»
ВНЗ «КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ»

РОБОЧА ПРОГРАМА З ДИСЦИПЛІНИ
«Декорування інтер’єру»
для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
ОПП «Дизайн інтер’єру»

Київ-2024

ЗМІСТ

1. Пояснювальна записка 5
2. Тематичний план (на осн. повн. заг. освіти) 8
3. Тематичний план (на осн. базов. заг. освіти) 10
4. Зміст дисципліни 12
5. Список використаних джерел 23
6. Питання до підсумкового контролю 25
7. Конспект лекцій 28

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Навчальна дисципліна «Декорування інтер'єру» має на **меті** навчити студентів не лише основам декоративного оформлення інтер'єрів, але й сформувати навички створення гармонійних композицій, поєднання кольорів, текстур і матеріалів. Важливим аспектом є розвиток професійного підходу до декорування застосування відповідно до їх функціонального призначення, стилістичних особливостей. Даний курс спрямований на формування у студентів обґрунтованих знань і практичних навичок у сфері декорування інтер'єру. Основна увага приділяється вивченню історичних і сучасних підходів до оздоблення житлових і громадських приміщень, розумінню композиційних принципів, стилістичних особливостей, використанню матеріалів та елементів декору.

Курс розвитку також творчого мислення, естетичного смаку та вмінню гармонійно поєднувати декор із функціональними аспектами простору.

Головні **завдання курсу:**

- ознайомлення студентів із поняттями, характеристиками та стилістичними напрямками декорування інтер'єру;
- аналіз традиційних та сучасних методів оформлення житлових та громадських приміщень;
- вивчення основних принципів композиції, кольорознавства, використання фактур і матеріалів у декоруванні;
- формування вмінь і навичок створення ескізів та декоративних композицій для інтер'єрів;
- розвиток творчої прояви та здатності до аналізу стилістичних особливостей декорування простору;
- навчання грамотному підбору декоративних елементів відповідно до функціонального призначення.

Загальноосвітні компетентності

Вивчення дисципліни «Декорування інтер'єру» спрямовано на покращення розвитку таких загальних компетентностей:

Загальнонаукова компетентність – проявляти у змінному аналізі, досліджувати та оцінювати основні принципи оформлення інтер'єрного простору, отримані знання у створених дизайн-проектах.

Загальнокультурна компетентність – формується через ознайомлення студентів з історичними традиціями декорування інтер'єрів, відмінними стилістичними напрямками та естетичними цінностями в дизайні.

Громадянська компетентність – виражається в умінні критично підходити до оцінки естетики навколишнього середовища, приймати зважені рішення щодо

організації інтер'єрного простору з урахуванням екологічних та соціальних аспектів.

Міжпредметні зв'язки

Курс «Декорування інтер'єру» має тісні зв'язки з такими дисциплінами, як «Історія мистецтв» (вплив історичних стилів на сучасне оформлення інтер'єру); «Кольорознавство» та «Основи композиції» (принципи гармонійного поєднання кольорів і форм у просторі); «Матеріалознавство» (вибір і застосування сучасних оздоблювальних матеріалів). Дисципліна є базовою для підготовки студентів до подальшого вивчення таких предметів, як «Художнє проектування інтер'єру», «Стилістика інтер'єру», «Дизайн меблів» та інших спеціалізованих курсів.

За результатами вивчення дисципліни студент повинен

Знати:

- основні поняття та характеристики декорування інтер'єрів;
- особливості стилістичних напрямів у декоруванні приміщень різних історичних періодів;
- сучасні тенденції в оформленні житлових та громадських просторів;
- принципи композиції, кольорознавства та фактури у декоруванні;
- особливості використання декоративних матеріалів та їх взаємодію з освітленням і томом;
- основи ергономіки та функціональності інтер'єрного простору.

Уміти:

- створювати ескізи декоративного оформлення приміщень;
- розробляти концепцію оформлення інтер'єрів відповідно до їх призначення;
- використовувати різноманітні матеріали для декорування та гармонійного з'єднання елементів інтер'єру;
- оцінювати естетичну та функціональну складову декору в сучасному просторі;
- розробляти власні творчі рішення з урахуванням стилістичних особливостей приміщення;
- працювати з палітрами кольорів, текстурними зразками, графічними матеріалами для оформлення інтер'єрів.

Шкала оцінювання навчальних досягнень: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
100-90	A	відмінно	зараховано
89-82	B	дуже добре	
82-75	C	добре	
74-65	D	задовільно	
64-50	E	достатньо	
49-35	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано
35-0	X	не зараховано з обов’язковим повторним вивченням дисципліни	

Тематичний план з дисципліни
“Декорування інтер’єру”
для студентів Структурного підрозділу «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»
вищого навчального закладу «Київська Академія прикладних мистецтв»
Галузь знань: 02 Культура та мистецтво
Спеціальність: 022 “Дизайн”
Освітньо-професійна програма: Спеціальність: “ Дизайн”
Освітньо-професійна програма: “Дизайн інтер’єру”
Кваліфікація – фаховий молодший бакалавр
Денна форма навчання. Навчання на основі повної середньої освіти

№ з/п	***Назва теми***	***Кількість годин***				
		Всього	***Теоретич. заняття***	***Лабораторні заняття***	***Самостійні роботи***	***Форма контролю***
V – семестр						
1.	Основні поняття і характеристики	3	2	1	-	Опитув
2.	Мета та завдання сучасного декорування інтер’єру	4	2	-	2	Опитув
3.	Елементи та предмети сучасного декору	4	2	-	2	Опитув
4.	Особливості декорування інтер’єрів приміщень в Стародавній Греції та Стародавньому Римі	5	2	1	2	Опитув
5.	Декоративне оздоблення приміщень в епоху Середньовіччя та Відродження	6	2	2	2	Опитув
6.	Інтер’єр XVIII-XIX століття	6	2	2	2	Опитув
7.	Особливості декорування інтер’єрів приміщень житлових та громадських будівель в XX ст.	4	2	-	2	Опитув
8.	Твори мистецтва в сучасному декоруванні інтер’єрів	6	2	2	2	Опитув
9.	Твори декоративно-прикладно, ужиткового, монументального мистецтва та інтерактивне мистецтво в сучасному декоруванні інтер’єрів	8	4	2	2	Опитув
10.	Настінний розпис в сучасному декоруванні інтер’єрів	4	2	-	2	Опитув
11.	Майоліка та кераміка. Фреска та мозаїка в сучасному декоруванні інтер’єрів	4	2	-	2	Опитув

12.	Меблі в сучасному декоруванні інтер’єрів	8	4	2	2	Опитув
13.	Види декору, оздоблювальні матеріали стін, стель та підлог. Принципи та прийоми художнього декорування стін, підлоги та стелі в сучасному інтер’єрі	4	2	-	2	Опитув
14.	Освітлення в сучасному інтер’єрі	6	4	-	2	
15.	Сучасні тенденції декорування інтер’єрів житлових будівель	8	4	2	2	Опитув
16.	Сучасні тенденції декорування інтер’єрів громадських будівель	8	4	2	2	Опитув
17.	Модульний контроль	2		2		
	Всього:	**90**	**42**	**18**	**30**	**Іспит**

Тематичний план з дисципліни
“Декорування інтер’єру”
для студентів Структурного підрозділу «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»
вищого навчального закладу «Київська Академія прикладних мистецтв»
Галузь знань: 02 Культура та мистецтво.
Спеціальність: 022 “Дизайн”
Освітньо-професійна програма: Спеціальність: “ Дизайн”
Освітньо-професійна програма: “Дизайн інтер’єру”
Кваліфікація – фаховий молодший бакалавр
Денна форма навчання. Навчання на основі базової заг. середньої освіти

№ з/п	***Назва теми***	***Кількість годин***				
		Всього	***Теоретич. заняття***	***Лабораторні заняття***	***Самостійні роботи***	***Форма контролю***
VI - семестр						
1.	Основні поняття і характеристики	3	2	1	-	Опитув
2.	Мета та завдання сучасного декорування інтер’єру	2	2	-	-	Опитув
3.	Елементи та предмети сучасного декору	4	2	1	1	Опитув
4.	Особливості декорування інтер’єрів приміщень в Стародавній Греції та Стародавньому Римі	5	2	2	1	Опитув
5.	Декоративне оздоблення приміщень в епоху Середньовіччя та Відродження	4	2	2	-	Опитув
6.	Інтер’єр XVIII-XIX століття	6	2	2	2	Опитув
7.	Особливості декорування інтер’єрів приміщень житлових та громадських будівель в XX ст.	6	4	2	-	Опитув
8.	Твори мистецтва в сучасному декоруванні інтер’єрів	5	2	2	1	Опитув
9.	Твори декоративно-прикладно, ужиткового, монументального мистецтва та інтерактивне мистецтво в сучасному декоруванні інтер’єрів	5	2	2	1	Опитув
10.	Настінний розпис в сучасному декоруванні інтер’єрів	4	2	-	2	Опитув
11.	Майоліка та кераміка. Фреска та	4	2	2	-	Опитув

	мозаїка в сучасному декоруванні інтер'єрів					
12.	Меблі в сучасному декоруванні інтер'єрів	8	4	2	2	Опитув
13.	Види декору, оздоблювальні матеріали стін, стель та підлог. Принципи та прийоми художнього декорування стін, підлоги та стелі в сучасному інтер'єрі	8	4	2	2	Опитув
14.	Освітлення в сучасному інтер'єрі	8	4	2	2	Опитув
15.	Сучасні тенденції декорування інтер'єрів житлових будівель	8	4	2	2	Опитув
16.	Сучасні тенденції декорування інтер'єрів громадських будівель	8	4	2	2	Опитув
	Модульний контроль	2		2		
	Всього:	**90**	**44**	**28**	**18**	**Іспит**

ЗМІСТ ДИСЦИПЛІНИ

Тема 1. Основні поняття і характеристики

Декорування інтер'єру – це процес художнього оформлення простору, який спрямований на створення гармонійного середовища. Воно передбачає використання різних матеріалів, предметів, кольорових рішень і текстур для формування затишної атмосфери. Основними характеристиками декорування є стиль, пропорції, ритм, кольорова композиція та функціональність. Важливо підтримувати баланс між естетичністю та практичністю, щоб інтер'єр був не тільки привабливим, а й комфортним.

Завдання для лабораторної роботи: провести аналіз основних понять декорування інтер'єру, скласти термінологічний словник із 15-20 ключових термінів. Виконати ескіз-презентацію, що відображає основні категорії декору (меблевий, текстильний, настінний, світловий).

Завдання для самостійної роботи: намалювати або створити колаж, який демонструє гармонійне поєднання текстур і кольорів для обраного стилю інтер'єру (наприклад, мінімалізм або класицизм).

Необхідні матеріали: папір А3, фарби або маркери, текстильні зразки, вирізки з журналів.

Використані джерела та література:

1. Флетчер Б. Історія архітектури. CBS Publishers, 2013.
2. Фомін В. Г. Основи інтер'єрного мистецтва. Київ: Либідь, 2010.
3. Фремптон К. Сучасна архітектура: критична історія. Thames & Hudson, 2020.
4. Чінг Ф. Ілюстрований дизайн інтер'єру. Wiley, 2018.

Тема 2. Мета та завдання сучасного декорування інтер'єру

Сучасне декорування інтер'єру виконує кілька функцій: естетичну, практичну та емоційну. Воно покликане зробити простір не лише привабливим, а й зручним для мешканців або користувачів. Основне завдання – врахування особливостей приміщення, адаптація декору під функціональне призначення

кімнати та використання екологічних матеріалів.

Завдання для лабораторної роботи: виконати дослідження сучасних тенденцій декорування інтер'єрів. Підготувати колаж (мудборд) на тему: «Головні завдання декорування житлового простору». Оформити коротку аналітичну доповідь про роль декору в дизайні інтер'єру.

Завдання для самостійної роботи: розробити концепцію дизайну для кімнати, що відповідає певній функції (наприклад, затишна спальня або креативний офіс).

Необхідні матеріали: олівці, ватман, палітра кольорів.

Використані джерела та література:

1. Михайленко В. Є. Основи біодизайну: навч. посіб. Київ: Каравела, 2011. 224 с.
2. Самойленко А. П. Еволюція стилів у декоруванні. Львів: Академія, 2014.
3. Філл П. 1000 стільців. Taschen, 2017.

Тема 3. Елементи та предмети сучасного декору

Елементи декору – це меблі, текстиль, освітлення, аксесуари, рослини, картини та інші предмети, які надають інтер'єру індивідуальності. Важливо вибирати їх відповідно до стилю приміщення та функціонального призначення.

Завдання для лабораторної роботи: виконати серію начерків декоративних елементів (картини, скульптури, дзеркала, текстиль). Створити міні-макет композиції декорування кімнати з урахуванням поєднання предметів та їх розташування.

Завдання для самостійної роботи: намалювати або вирізати з журналів предмети декору, які найкраще підходять для обраного стилю.

Необхідні матеріали: ножиці, клей, журнали, фарби.

Використані джерела та література:

1. Де Боттон А. Архітектура щастя. Вінтаж, 2007.
2. Заварзін О. О. Геометрія і семіотика естетичної інформативності предметного середовища : дис канд. техн. наук. Київ: КНУБА, 2000. 92 с.

3. Калловей С. Елементи стилю. Мітчелл Бізлі, 2012.

Тема 4. Особливості декорування інтер'єрів приміщень в Стародавній Греції та Стародавньому Римі

Декорування інтер'єрів античних цивілізацій характеризується симетрією, використанням колон, фресок, мозаїки та статуї. У грецьких інтер'єрах переважали спокійні кольори, а римські відзначалися багатством деталей і золотими елементами.

Завдання для лабораторної роботи: намалювати фрагмент настінного розпису або орнаменту, характерного для античного періоду. Розробити стилізоване інтер'єрне рішення з використанням класичних колон, статуї та мозаїки.

Завдання для самостійної роботи: створити ескіз сучасного інтер'єру, натхненного грецьким або римським стилем.

Необхідні матеріали: олівці, графіт, фарби.

Використані джерела та література:

1. Де Боттон А. Архітектура щастя. Вінтаж, 2007.
2. Заварзін О. О. Геометрія і семіотика естетичної інформативності предметного середовища : дис канд. техн. наук. Київ: КНУБА, 2000. 92 с.
3. Калловей С. Елементи стилю. Мітчелл Бізлі, 2012.

Тема 5. Декоративне оздоблення приміщень в епоху Середньовіччя та Відродження

Середньовічний інтер'єр вирізнявся масивними дерев'яними конструкціями, готичними вікнами, вітражами та грубими кованими елементами. У період Відродження (Ренесансу) акцент змістився на симетрії, класичні орнаменти, використання фресок, мармуру та позолоти. Головним принципом стало відродження античних традицій, які поєднувалися з вишуканістю та розкішшю.

Завдання для лабораторної роботи: виконати графічне дослідження

готичних вітражів або ренесансних розписів. Створити концептуальний ескіз сучасного інтер'єру з декоративними мотивами Середньовіччя або Відродження.

Завдання для самостійної роботи: розробити настінний орнамент у стилі Середньовіччя або Відродження, яке можна реалізувати в сучасному інтер'єрі.

Необхідні матеріали: туш, гуаш, пензлі, ватман.

Використані джерела та література:

1. Калловей С. Елементи стилю: практична енциклопедія архітектурних деталей інтер'єру. Мітчелл Бізлі, 2012.
2. Мессі А. Дизайн інтер'єру з 1900 року. Thames & Hudson, 2012.
3. Михайленко В. Є. Основи біодизайну: навч. посіб. Київ: Каравела, 2011. 224 с.

Тема 6. Інтер'єр XVIII-XIX століття

Інтер'єри XVIII-XIX століть відзначаються різноманітністю стилів, від бароко та рококо до класицизму й ампіру. У цьому періоді використовували складні орнаменти, ліпнину, витончені меблі та багатий текстиль. Бароко насичене позолотою, хвилястими лініями, тоді як класицизм пропонує строгість і геометрію.

Завдання для лабораторної роботи: вибрати один із стилів (рококо, бароко, класицизм, ампір) та розробити декоративні елементи для сучасного інтер'єру, що базуються на естетиці даного періоду. Виконати стилізований ескізований меблевий декор.

Завдання для самостійної роботи: намалювати інтер'єр XVIII або XIX століття та запропонувати його адаптацію до сучасного житла.

Необхідні матеріали: акварель, маркери, лінери.

Використані джерела та література:

1. Де Боттон А. Архітектура щастя. Вінтаж, 2007.
2. Заварзін О. О. Геометрія і семіотика естетичної інформативності предметного середовища : дис канд. техн. наук. Київ: КНУБА, 2000. 92 с.

3. Калловей С. Елементи стилю. Мітчелл Бізлі, 2012.

Тема 7. Особливості декорування інтер'єрів приміщень житлових та громадських будівель в XX ст.

XX століття принесло модернізм, конструктивізм, ар-деко, мінімалізм і хай-тек. Головний принцип – функціональність, простота та нові матеріали, такі як пластик, скло, метал.

Завдання для лабораторної роботи: провести дослідження змін у декоруванні інтер'єрів протягом XX століття. Підготувати презентацію або ілюстрований реферат, який демонструє ключові напрямки декорування.

Завдання для самостійної роботи: виконати графічний ескіз інтер'єру громадської будівлі в стилі XX століття, з використанням ключових матеріалів та форм.

Необхідні матеріали: олівці, ватман, туш.

Використані джерела та література:

1. Співаковська А. О. Сучасні тенденції інтер'єрного дизайну. Харків: Основа, 2011.
2. Сьомка С. В. Основи дизайну архітектурного середовища: підручник. Київ: НАКККіМ, 2019. 464 с.
3. Філл Ч. Декоративне мистецтво 1920-х років. Taschen, 2013.

Тема 8. Твори мистецтва в сучасному декоруванні інтер'єрів

Картини, скульптури, фотографії створюють ключову роль у створенні атмосфери в сучасному інтер'єрі. Важливим є баланс між стилем інтер'єру та творчістю мистецтва, який у ньому розміщений.

Завдання для лабораторної роботи: вибрати відомий твір мистецтва та інтегрувати його в дизайн сучасного інтер'єру (розробити колаж або ескіз інтер'єру, використовуючи цей твір як акцентний елемент).

Завдання для самостійної роботи: обрати картину відомого художника

та представити її в сучасному інтер’єрі, пояснюючи вибір.

Необхідні матеріали: колаж, цифровий рендер або малюнок олівцем.

Використані джерела та література:

1. Родченко О. М. Концепції декорування житлових приміщень. Львів: Асоціація дизайнерів, 2019.
2. Самойленко А. П. Еволюція стилів у декоруванні. Львів: Академія, 2014.
3. Співаковська А. О. Сучасні тенденції інтер’єрного дизайну. Харків: Основа, 2011.

Тема 9. Твори декоративно-прикладно, ужиткового, монументального мистецтва та інтерактивне мистецтво в сучасному декоруванні інтер’єрів

Сучасний дизайн активно використовує предмети ручної роботи, інтерактивні інсталяції, світлові інсталяції, гобелені, скульптури.

Завдання для лабораторної роботи: виконати макет стіни або фрагмента приміщення, що містить елементи монументального мистецтва (барельєф, мозаїку, гобелен). Оформити серію концептуальних ескізів для інтерактивного мистецтва в інтер’єрі.

Завдання для самостійної роботи: створити ескіз інтерактивного елемента, який міг би прикрасити сучасний інтер’єр.

Необхідні матеріали: олівці, туш, цифрова графіка.

Використані джерела та література:

1. Пушкарьова К. К., Кочевих М. О. Матеріалознавство для архітекторів та дизайнерів : навч. посіб. Київ: Видавництво Ліра-К, 2019. 424 с.
2. Райан Р. Найкращий дизайн новин. Harper Design, 2018.
3. Родченко О. М. Концепції декорування житлових приміщень. Львів: Асоціація дизайнерів, 2019.

Тема 10. Настінний розпис в сучасному декоруванні інтер’єрів

Настінний розпис як декоративний елемент інтер’єру використовувався

ще з часів Стародавнього Єгипту та Греції. Сучасний настінний розпис може варіюватись від мінімалістичних геометричних форм до складних художніх панно. Він активно працює в житлових, комерційних і громадських приміщеннях, допомагаючи створити унікальну атмосферу.

Завдання для лабораторної роботи: виконати настінний розпис у заданій стилістиці (мінімалізм, арт-деко, фреска в класичному стилі). Використовуючи графічні техніки, створіть ескіз розпису для сучасного простору.

Завдання для самостійної роботи: розробити ескіз настінного розпису для кафе або ресторану, використовуючи сучасні тренди (наприклад, ботанічні мотиви, абстракцію або урбаністичні композиції).

Необхідні матеріали: акварельні фарби, туш, папір А3.

Використані джерела та література:

1. Пайл Дж. Дизайн інтер'єру. Пірсон, 2014.
2. Петрова Н. Декоративно-ужиткове мистецтво в сучасному інтер'єрі. Харків: Майстер, 2015.
3. Пушкарьова К. К., Кочевих М. О. Матеріалознавство для архітекторів та дизайнерів : навч. посіб. Київ: Видавництво Ліра-К, 2019. 424 с.

Тема 11. Майоліка та кераміка. Фреска та мозаїка в сучасному декоруванні інтер'єрів

Майоліка, кераміка, фреска та мозаїка – традиційні техніки, що знайшли відображення в сучасному інтер'єрному мистецтві. Майоліка використовується для декоративного облицювання стін і меблів, а мозаїка – для оздоблення підлоги, ванних кімнат і басейнів.

Завдання для лабораторної роботи: виконати стилізовану мозаїку або керамічний орнамент (аплікація, графічне зображення). Дослідити та відтворити класичну або сучасну техніку роботи з керамікою у вигляді композиції.

Завдання для самостійної роботи: створити композицію для мозаїчного панно, яку можна було б реалізувати в сучасному інтер'єрі (наприклад, у ванній

кімнаті чи на кухонному фартуху).

Необхідні матеріали: кольоровий папір, ножиці, клей, акварель.

Використані джерела та література:

1. Мессі А. Дизайн інтер'єру з 1900 року. Thames & Hudson, 2012.
2. Павленко С.О. Архітектурні стилі і тенденції XX століття. Харків: АРТ, 2020.
3. Пайл Дж. Дизайн інтер'єру. Пірсон, 2014.

Тема 12. Меблі в сучасному декоруванні інтер'єрів

Меблі є одним із ключових елементів декору. В сучасному інтер'єрі вони хочуть не лише функціональне, але й естетичне завдання. У тренді – меблі-трансформери, екологічні матеріали, мінімалістичні конструкції, а також поєднання різних фактур.

Завдання для лабораторної роботи: виконати ескіз меблів з декоративними елементами (інкрустація, різьблення, сучасні матеріали). Розробити макет меблевої композиції з урахуванням стилістики простору.

Завдання для самостійної роботи: розробити концепцію унікального предмета меблів для сучасного інтер'єру (наприклад, багатофункціональний журнальний стіл або стілець у стилі лофт).

Необхідні матеріали: ватман, графітні олівці, маркери.

Використані джерела та література:

1. Кондращенко О. В. Матеріалознавство: навч. посібник. Харків: ХНАМГ, 2007. 182 с.
2. Логвин Г. Н. Історія мистецтва та архітектури. Львів: Центр Європи, 2005.
3. Люсі-Сміт Е. Меблі: коротка історія. Oxford University Press, 2002.

Тема 13. Види декору, оздоблювальні матеріали стін, стель та підлог. Принципи та прийоми художнього декорування стін, підлоги та стелі в сучасному інтер'єрі

Сучасне оздоблення поверхонь передбачає використання декоративних

фарб, шпалер, 3D-панелей, дерев'яних і кам'яних покриттів. Важливо лише правильно підібрати матеріали, а й створити гармонійний образ приміщення.

Завдання для лабораторної роботи: виконати серію текстурних зразків різних матеріалів (штукатурка, декоративна фарба, шпалери, паркет, плитка). Виконати колаж або концепцію оформлення приміщення з зовнішніми видами оздоблювальних матеріалів.

Завдання для самостійної роботи: створити колаж із зразків матеріалів для стін, стелі та підлоги для заданого стилю інтер'єру (наприклад, скандинавський стиль або модерн).

Необхідні матеріали: картон, тканинні та дерев'яні зразки, друковані фотофактури.

Використані джерела та література:

1. Казимирова Л. І. Декорування як мистецтво простору. Київ: АртПростір, 2018.
2. Кондращенко О. В., Рищенко Т. Д. Будівельне матеріалознавство: навч. посібник. Харків: ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2015. 277 с.
3. Кондращенко О. В. Композиційні будівельні матеріали: конспект лекцій. Харків: ХНАМГ, 2009. 68 с.

Тема 14. Освітлення в сучасному інтер'єрі

Світло є ключовим елементом, що впливає на сприйняття простору. Сучасні освітлювальні системи включають точкове, розсіяне, акцентне та декоративне освітлення. У дизайні активно використовують LED-лампи, світлові панелі та «розумне освітлення».

Завдання для лабораторної роботи: виконати ескіз освітлювального приладу (люстри, бра, підсвічника), що гармонійно вписується в сучасний інтер'єр. Проаналізувати схему розташування світлових акцентів у місці та виконати її креслення.

Завдання для самостійної роботи: створити план освітлення для інтер'єру кімнати, враховуючи функціональні та декоративні світильники.

Необхідні матеріали: графічний планшет або папір, лінери, кольорові маркери.

Використані джерела та література:

1. Даниленко В. Я. Основи дизайну: навч. посіб. Київ: Інститут змісту і методів навчання, 1996. 92 с.
2. Дворкін Л. Й., Лаповський С. Д. Будівельне матеріалознавство: підручник. Рівне: НУВГП, 2016. 448 с.
3. Джонс О. Граматика орнаменту. Princeton University Press, 2016.

Тема 15. Сучасні тенденції декорування інтер'єрів житлових будівель

Сучасний інтер'єр житлових приміщень орієнтується на мінімалізм, екологічність, використання природних матеріалів і багатофункціональність. Популярними є стиль лофт, біофільний дизайн, адаптивні меблі та природні кольорові палітри.

Завдання для лабораторної роботи: виконати дослідження останніх тенденцій декорування інтер'єрів житлових приміщень. Оформити реферат або презентацію, що демонструє основні напрямки (скандинавський стиль, мінімалізм, екостіль, хай-тек).

Завдання для самостійної роботи: розробити концепцію сучасного житлового інтер'єру, що відповідає актуальним тенденціям.

Необхідні матеріали: кольорові маркери, туш, ватман.

Використані джерела та література:

1. Гауффе Т. Дизайн: коротка історія. Видавництво Лоуренса Кінга, 2001.
2. Гнатюк Л. М. Сучасні матеріали в декоруванні. Київ: Будівельник, 2016.
3. Гусєв В. В. Художнє оформлення простору. Донецьк: Студія дизайну, 2015.

Тема 16. Сучасні тенденції декорування інтер'єрів громадських будівель

Громадські приміщення (ресторани, офіси, торгові центри) мають свої особливості в декоруванні. Важливо отримати ергономіку, брендинг, комфорт для відвідувачів. У дизайні популярні великі панорамні вікна, акустичні панелі,

модульні меблі.

Завдання для лабораторної роботи: виконати аналіз та створити стилізований ескіз або 3D-візуалізацію інтер’єру сучасного громадського простору (кафе, готель, музей, офіс). Розробити рекомендації щодо застосування сучасних оздоблювальних матеріалів та декоративних елементів.

Завдання для самостійної роботи: створити інтер’єрне рішення для громадського простору (наприклад, сучасний офіс або кав'ярню).

Необхідні матеріали: лист А3, маркери, фарби.

Використані джерела та література:

1. Binggeli C. Інтер’єрні графічні стандарти. Wiley, 2016.
2. Блейкмор Р. Г. Історія дизайну інтер’єру та меблів. Wiley, 2006.
3. Брукер Г. Ключові інтер’єри з 1900 року. Видавництво Лоуренса Кінга, 2013.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

Основна література

1. Binggeli C. Інтер’єрні графічні стандарти. Wiley, 2016.
2. Блейкмор Р. Г. Історія дизайну інтер’єру та меблів. Wiley, 2006.
3. Брукер Г. Ключові інтер’єри з 1900 року. Видавництво Лоуренса Кінга, 2013.
4. Гауффе Т. Дизайн: коротка історія. Видавництво Лоуренса Кінга, 2001.
5. Гнатюк Л. М. Сучасні матеріали в декоруванні. Київ: Будівельник, 2016.
6. Гусєв В. В. Художнє оформлення простору. Донецьк: Студія дизайну, 2015.
7. Даниленко В. Я. Основи дизайну: навч. посіб. Київ: Інститут змісту і методів навчання, 1996. 92 с.
8. Дворкін Л. Й., Лаповський С. Д. Будівельне матеріалознавство: підручник. Рівне: НУВГП, 2016. 448 с.
9. Джонс О. Граматика орнаменту. Princeton University Press, 2016.
10. Казимирова Л. І. Декорування як мистецтво простору. Київ: АртПростір, 2018.
11. Кондращенко О. В., Рищенко Т. Д. Будівельне матеріалознавство: навч. посібник. Харків: ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2015. 277 с.
12. Кондращенко О. В. Композиційні будівельні матеріали: конспект лекцій. Харків: ХНАМГ, 2009. 68 с.
13. Кондращенко О. В. Матеріалознавство: навч. посібник. Харків: ХНАМГ, 2007. 182 с.
14. Логвин Г. Н. Історія мистецтва та архітектури. Львів: Центр Європи, 2005.
15. Люсі-Сміт Е. Меблі: коротка історія. Oxford University Press, 2002.
16. Мессі А. Дизайн інтер’єру з 1900 року. Thames & Hudson, 2012.
17. Павленко С.О. Архітектурні стилі і тенденції ХХ століття. Харків: АРТ, 2020.
18. Пайл Дж. Дизайн інтер’єру. Пірсон, 2014.
19. Петрова Н. Декоративно-ужиткове мистецтво в сучасному інтер’єрі. Харків: Майстер, 2015.
20. Пушкарьова К. К., Кочевих М. О. Матеріалознавство для архітекторів та дизайнерів : навч. посіб. Київ: Видавництво Ліра-К, 2019. 424 с.
21. Райан Р. Найкращий дизайн новин. Harper Design, 2018.
22. Родченко О. М. Концепції декорування житлових приміщень. Львів: Асоціація дизайнерів, 2019.
23. Самойленко А. П. Еволюція стилів у декоруванні. Львів: Академія, 2014.
24. Співаковська А. О. Сучасні тенденції інтер’єрного дизайну. Харків: Основа, 2011.
25. Сьомка С. В. Основи дизайну архітектурного середовища: підручник. Київ: НАКККіМ, 2019. 464 с.
26. Філл Ч. Декоративне мистецтво 1920-х років. Taschen, 2013.
27. Флетчер Б. Історія архітектури. CBS Publishers, 2013.

28. Фомін В. Г. Основи інтер’єрного мистецтва. Київ: Либідь, 2010.
29. Фремптон К. Сучасна архітектура: критична історія. Thames & Hudson, 2020.
30. Чінг Ф. Ілюстрований дизайн інтер’єру. Wiley, 2018.

Додаткова література

1. Де Боттон А. Архітектура щастя. Вінтаж, 2007.
2. Заварзін О. О. Геометрія і семіотика естетичної інформативності предметного середовища : дис канд. техн. наук. Київ: КНУБА, 2000. 92 с.
3. Калловей С. Елементи стилю. Мітчелл Бізлі, 2012.
4. Калловей С. Елементи стилю: практична енциклопедія архітектурних деталей інтер’єру. Мітчелл Бізлі, 2012.
5. Мессі А. Дизайн інтер’єру з 1900 року. Thames & Hudson, 2012.
6. Михайленко В. Є. Основи біодизайну: навч. посіб. Київ: Каравела, 2011. 224 с.
7. Самойленко А. П. Еволюція стилів у декоруванні. Львів: Академія, 2014.
8. Філл П. 1000 стільців. Taschen, 2017.
9. Філл Ч. Декоративне мистецтво 1920-х років .Taschen, 2013.
10. Хубер М. Житлові простори: інтер’єри 21 століття. Gestalten, 2018.

Електронні інформаційні ресурси

1. Відкрита електронна архітектурно-будівельна бібліотека. URL: http://books.totalarch.com
2. Державна наукова архітектурно-будівельна бібліотека імені В. Г. Заболотного. URL: https://dnabb.org/
3. Книжкова палата України імені Івана Федорова – http://www.ukrbook.net
4. Львівська національна наукова бібліотека імені В. Стефаника – http://www.library.lviv.ua/
5. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського, електронні фахові видання – www.nbuv.gov.ua
6. Національна історична бібліотека України – http://www.dibu.kiev.ua/
7. Національна парламентська бібліотека України – http://www.nplu.org/
8. Харківська державна наукова бібіліотека України імені В. Короленка – http://korolenko.kharkov.com/
9. Наукова бібліотека ім. В. Максимовича Київського національного університету імені Тараса Шевченка – http://lib-gw.univ.kiev.ua/
10. Наукова бібліотека Львівського національного університету імені Івана Франка – http://library.lnu.edu.ua/bibl/

Структурний підрозділ «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»
ВНЗ «КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ»

ПИТАННЯ ДО ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ З ДИСЦИПЛІНИ «Декорування інтер’єру» для студентів спеціальності 022 «Дизайн» ОПП «Дизайн інтер’єру»

Київ-2024

ПИТАННЯ ДО ІСПИТУ

1. Які основні принципи декорування інтер’єру застосовуються в сучасному дизайні?
2. Чим відрізняється декоративне оздоблення приміщень у Стародавньому Римі від Стародавньої Греції?
3. Як змінилися меблі у XX столітті замість попередніх епох?
4. Яке значення має настінний розпис у сучасному декоруванні інтер’єрів?
5. Які матеріали використовують для створення мізаїк у сучасному дизайні?
6. Яка роль гравця освітлюється у формуванні атмосфери інтер’єру?
7. Як мистецтво Відродження вплинуло на декоративне оформлення інтер’єрів?
8. Які сучасні тенденції декорування житлових приміщень можна виділити?
9. Чим декоративне мистецтво Середньовіччя відрізняється від античного?
10. Як використовувати кераміку в сучасному інтер’єрному дизайні?
11. Які основні стилі в декоруванні інтер’єрів країни?
12. Як можна адаптувати меблі XVIII-XIX століття до сучасного житла?
13. Які функції виконує монументальне мистецтво в оформленому просторі?
14. Як змінилися технології настінного розпису з давніх часів до сьогодення?
15. Як види різних декоративних матеріалів впливають на загальну композицію інтер’єру?
16. Які особливості розпису використовувалися у грецьких храмах та римських селах?
17. Чим відрізняється сучасний підхід до ужиткового мистецтва від традиційного?
18. Яку техніку використовують у створенні майоліки?
19. Як стиль Ар-Деко вплинув на декорування інтер’єрів XX століття?
20. Які особливості освіти необхідно виконати при проектуванні інтер’єру?
21. Які переваги має інтерактивне мистецтво в сучасному оформленні простору?
22. Як мінімалізм впливає на декорування житлових приміщень?
23. Які матеріали використовують для художнього декорування підлоги?
24. Яка роль іншого світла в створенні композиції інтер’єру?
25. Як використання фрески може покращити візуальне сприйняття простору?
26. Чому меблі в сучасному декорі мають не лише стильні, а й функціональні?
27. Які техніки декорування стелі популярні у XXI столітті?
28. Як декорування впливає на психологічний комфорт людини?
29. Як використання натуральних матеріалів змінює сприйняття інтер’єру?
30. Як поєднати сучасні технології та традиційні методи у декоруванні?
31. Які головні стилістичні особливості притаманних меблів у сучасному інтер’єрі?
32. Як особливості матеріалів впливають на вибір способів оздоблення стін?
33. Які технології застосовуються у створенні нового декоративного освітлення?

34. Як твори мистецтва можуть стати ключовим акцентом у дизайні інтер’єру?
35. Як змінювалися матеріали для декорування інтер’єру з часом?
36. Які фактори впливають на вибір кольору при декоруванні інтер’єрів?
37. Яку роль виконують дзеркала в сучасному декоруванні інтер’єру?
38. Які типи освітлення використовують у громадських просторах?
39. Як поєднання традиційного просторового мистецтва з сучасним дизайном змінює характер?
40. Як технологія 3D-друку використовується в сучасному декоруванні інтер’єру?
41. Які особливості характерні для текстильного декору у XXI століть?
42. Як модульні меблі впливають на функціональність приміщення?
43. Які сучасні тенденції в оформленні громадських просторів можна виділити?
44. Які екологічні матеріали використовують у сучасному декоруванні?
45. Як правильно поєднувати природні матеріали в сучасному дизайні?
46. Які елементи інтер’єру можуть стати акцентними?
47. Як технології доповненої реальності можуть впливати на оформлення інтер’єру?
48. Як функціональність залежить від вибору елементів декору?
49. Які правила потрібно виконати при створенні балансу в декорі?
50. Як історичні стилі впливають на сучасний дизайн інтер’єрів?
51. Чим відрізняється оформлення офісних приміщень від житлових?
52. Які кольори використовують у класичних інтер’єрах?
53. Як комбінування текстури може змінити сприйняття простору?
54. Як зберегти баланс між естетикою та функціональністю у декоруванні інтер’єру?
55. Як можна адаптувати традиційні ремесла в сучасний інтер’єр?
56. Які відмінності у декоруванні інтер’єрів різних культур?
57. Як можна створити акцентний центр у просторі за допомогою освітлення?
58. Які найпоширеніші помилки трапляються при декоруванні інтер’єру?
59. Які сучасні стилі в інтер’єрному декоруванні найпопулярніші?
60. Як правильне з’єднання пропорцій може покращити загальне сприйняття інтер’єру?

Структурний підрозділ «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»
ВНЗ «КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ»

КОНСПЕКТ ЛЕКЦІЙ
З ДИСЦИПЛІНИ
«Декорування інтер’єру»
для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
ОПП «Дизайн інтер’єру»

Київ-2024

Тема 1. Основні поняття і характеристики

Декорування інтер’єру – це більше, ніж просто естетика, це наука і мистецтво створення гармонійного простору, який відображає особистість, стиль життя та потреби людей. Від вибору кольорової гами до розташування дрібних аксесуарів – кожен елемент має значення. Саме через декорування можна зробити приміщення особливим, наділити його характером і унікальністю, створити атмосферу, що сприятиме відпочинку, натхненню або концентрації.

Коли ми говоримо про декорування, важливо розуміти, що це не лише питання краси, а й функціональності. Гарний інтер’єр – це той, який відповідає потребам людей, які в ньому живуть чи працюють. Наприклад, вітальня має бути комфортною для прийому гостей, спальня – сприяти відпочинку, а кабінет – допомагати зосередженню. Кожен елемент декору, від кольору стін до текстилю, має сприяти цій меті.

Колір відіграє чи не найголовнішу роль у формуванні атмосфери простору. Він здатен візуально розширювати чи звужувати приміщення, робити його теплішим або холоднішим, додавати йому динаміки чи навпаки – заспокоювати. Наприклад, теплі відтінки (жовтий, помаранчевий, червоний) створюють відчуття затишку, тоді як холодні кольори (синій, бірюзовий, фіолетовий)

додають легкості й свіжості. Білі та пастельні тони роблять приміщення світлішим, тоді як темні додають інтер’єру глибини.

Світло – ще один важливий аспект декорування. Освітлення може кардинально змінити вигляд приміщення, впливати на його сприйняття і навіть на настрій людини. Наприклад, яскраве біле світло добре підходить для робочих зон, тоді як м’яке жовте створює атмосферу затишку у спальнях чи вітальнях. Декоративне освітлення, таке як точкові світильники, світлодіодна підсвітка або торшери, додають інтер’єру особливого настрою, акцентують увагу на певних деталях, створюють ілюзію простору.

Матеріали, фактури та текстиль також відіграють важливу роль у декоруванні. Гладкі поверхні додають простору сучасності, тоді як природні матеріали, такі як дерево, камінь, льон чи бавовна, роблять приміщення затишнішим і теплішим. Декоративні тканини, такі як штори, килими, подушки, ковдри, допомагають урівноважити кольорову гаму, зробити простір комфортним.

Елементи декору – це «родзинка» інтер’єру. Вони можуть бути різними: картини, дзеркала, вази, свічники, статуетки, книжки або навіть живі рослини. Саме деталі надають приміщенню характеру. Головне – дотримуватись балансу та не перевантажувати простір зайвими аксесуарами. У добре продуманому інтер’єрі кожен предмет займає своє місце і має свою роль.

Психологічний аспект декорування відіграє ключову роль у сприйнятті простору. Людина проводить більшу частину життя у приміщеннях, тому важливо, щоб інтер’єр не лише був красивим, а й створював комфортний мікроклімат для життя та роботи. Наприклад, м’які природні відтінки допомагають розслабитися, яскраві кольори стимулюють активність, а правильне освітлення допомагає зосереджуватися.

Одним із ключових принципів декорування є гармонія. Простір повинен виглядати збалансовано, незалежно від стилю – класика, мінімалізм, скандинавський або лофт. Декор не повинен створювати відчуття хаосу, він має бути продуманим і вписуватись у загальну концепцію інтер'єру.

Декорування інтер'єру – це не лише про красиві речі, а про комфорт, функціональність і гармонію. Це спосіб зробити приміщення не просто стильним, а й наповненим змістом, що відповідає індивідуальності його власника. Тому кожен елемент – від кольору стін до дрібних аксесуарів – повинен підбиратися з урахуванням не лише естетики, а й способу життя, звичок і вподобань людини.

Декор – це мова інтер'єру, якою можна розповісти про власний стиль, цінності та уявлення про комфорт. Саме тому важливо підходити до оформлення простору творчо, зі смаком і усвідомленням, що добре спроєктований інтер'єр може не лише радувати око, а й покращувати якість життя.

Тема 2. Мета та завдання сучасного декорування інтер’єру

Сучасне декорування інтер’єру – це не просто мистецтво естетичного наповнення простору, а складний процес, який поєднує функціональність, гармонію та психологічний комфорт. Кожен елемент інтер’єру має певне значення і впливає на сприйняття простору, тому його підбір повинен бути продуманим та відповідати певній меті. Від правильного вибору кольорової гами, матеріалів, текстур і декоративних елементів залежить не лише зовнішній вигляд приміщення, але й емоційний стан людей, які в ньому перебувають.

Декорування інтер’єру виконує одразу кілька важливих функцій, головною з яких є створення комфортного життєвого або робочого середовища. Людина проводить більшу частину свого життя в приміщенні – вдома, у офісі, у закладах громадського харчування чи культурних установах. Кожен з цих просторів має свої особливості, але головне їхнє завдання – забезпечити комфорт, естетику та відповідність функціональному призначенню. Сучасне декорування враховує ергономіку, психологію кольору, принципи освітлення, зонування та гармонійне поєднання стилістичних напрямів.

Ергономіка – це наука, що вивчає взаємодію людини з простором і предметами, забезпечуючи їхню максимальну зручність та ефективність використання. У сучасному декоруванні інтер’єру ергономіка відіграє ключову роль, адже правильне розміщення меблів, освітлення та декоративних елементів допомагає створити не лише красивий, але й функціональний простір. Якщо інтер’єр спроєктований грамотно, він сприяє продуктивності, відпочинку та комфорту.

Колір у декоруванні є одним із найважливіших факторів, оскільки саме він визначає настрій і атмосферу приміщення. Психологія кольору – це наука, яка досліджує вплив кольорів на емоційний стан людини. Наприклад, теплі відтінки, такі як жовтий, оранжевий та червоний, викликають активність, енергійність та динаміку. Вони ідеально підходять для кухонь, їдалень та робочих просторів. Холодні кольори – блакитний, синій, зелений – навпаки, сприяють розслабленню та спокою, тому часто використовуються у спальнях, вітальнях та зонах відпочинку.

Окрім кольору, важливу роль відіграють текстури та матеріали. Вони створюють тактильні відчуття та впливають на загальну композицію простору. Гладкі та глянцеві поверхні, такі як скло та метал, додають сучасності та строгості, тоді як текстильні, дерев’яні або кам’яні фактури надають приміщенню теплоти й природності. У сучасному декоруванні особлива увага приділяється використанню екологічних матеріалів – дерева, льону, бавовни, натурального каменю.

Функціональність – один із ключових аспектів сучасного декорування. Декоративні елементи не повинні просто заповнювати простір, вони повинні мати певне призначення. Наприклад, дзеркала можуть візуально розширювати приміщення, текстиль – додавати комфорту, а картини або фотографії – наповнювати інтер'єр індивідуальністю. Сучасний дизайн все частіше відходить від перевантаження простору зайвими деталями та прагне до балансу між естетикою та зручністю.

Важливим завданням декорування є створення акцентів, які надають інтер'єру унікальності. Акцент – це візуальний центр приміщення, який привертає увагу та задає стиль. Це може бути яскрава стіна, великий арт-об'єкт, дизайнерські меблі або незвичайне освітлення. Правильно розставлені акценти допомагають урізноманітнити простір і зробити його більш виразним.

Освітлення також є одним із головних інструментів у декоруванні. Природне світло забезпечує відчуття відкритості та легкості, тоді як штучне

освітлення дозволяє змінювати атмосферу в залежності від часу доби або настрою. Декоративне освітлення, наприклад, світлодіодні стрічки, точкові світильники або торшери, додають інтер'єру глибини та затишку.

Сучасне декорування активно використовує інноваційні технології. Розумні системи освітлення, автоматизовані штори, інтерактивні панелі – усе це допомагає зробити простір більш комфортним і функціональним. У XXI столітті дизайн не лише прагне до краси, а й адаптується під нові виклики та потреби суспільства.

Сучасний стиль декорування прагне до індивідуальності. У моді відмова від стандартних рішень, ручна робота, унікальні предмети декору, які створюють атмосферу затишку та ексклюзивності. Декор відображає особистість власника, його стиль життя, інтереси та вподобання.

Декорування інтер'єру – це процес, який поєднує естетику, психологію, функціональність та сучасні технології. Воно не обмежується лише прикрасами – це створення середовища, яке впливає на життя людини, її настрій та комфорт. Важливо розуміти, що кожен елемент інтер'єру відіграє свою роль, а правильне поєднання кольорів, матеріалів, світла та текстур дозволяє створити гармонійний

та комфортний простір.

Сучасне декорування базується на принципах гармонії, зручності, індивідуальності та відповідності функціональному призначенню приміщення. Завдяки грамотному використанню цих принципів можна створити не просто гарний інтер’єр, а простір, що повністю відповідає потребам людини. Декорування – це не лише спосіб прикрасити приміщення, а й мистецтво створення атмосфери, що сприяє натхненню, роботі, відпочинку та самовираженню.

Тема 3. Елементи та предмети сучасного декору

Сучасний інтер’єр неможливо уявити без декору – саме він надає приміщенню індивідуальності, затишку та характеру. Від ретельно підібраних аксесуарів залежить атмосфера простору, його гармонійність та функціональність. Декор – це не просто гарні речі, це мова дизайну, яка дозволяє розповісти історію про власника будинку, його стиль, смаки та світогляд.

Кожен предмет у сучасному інтер’єрі має свою роль: одні акцентують увагу, інші підкреслюють стиль, а деякі просто створюють затишок і роблять приміщення більш комфортним. Правильно підібраний декор – це баланс між красою, функціональністю та емоційною складовою.

Уявіть кімнату без жодного предмета декору – лише голі стіни, меблі й нічого зайвого. Це може виглядати мінімалістично і навіть стильно, але чи буде такий інтер’єр викликати емоції? Чи буде він створювати настрій? Відповідь очевидна. Декоративні елементи формують не лише зовнішній вигляд приміщення, а й його енергетику. Вони наповнюють простір сенсом, роблять

його живим та виразним.

Ключові елементи сучасного декору

Один із головних принципів сучасного декорування – гармонійне

поєднання різних текстур, матеріалів та форм. Декор може бути різним: від великих архітектурних елементів, таких як каміни або панно, до дрібних деталей – свічок, подушок чи картин.

Картини та постери є одними з найпопулярніших елементів сучасного інтер’єру. Вони можуть доповнювати стиль приміщення, розставляти акценти, відображати характер власника. Сучасний тренд – абстракція, мінімалістичні графічні зображення або чорно-білі фото в простих рамках. Для просторів у стилі бохо чи скандинавському дизайні ідеально підійдуть етнічні мотиви або натуральні текстури, такі як дерево та полотно.

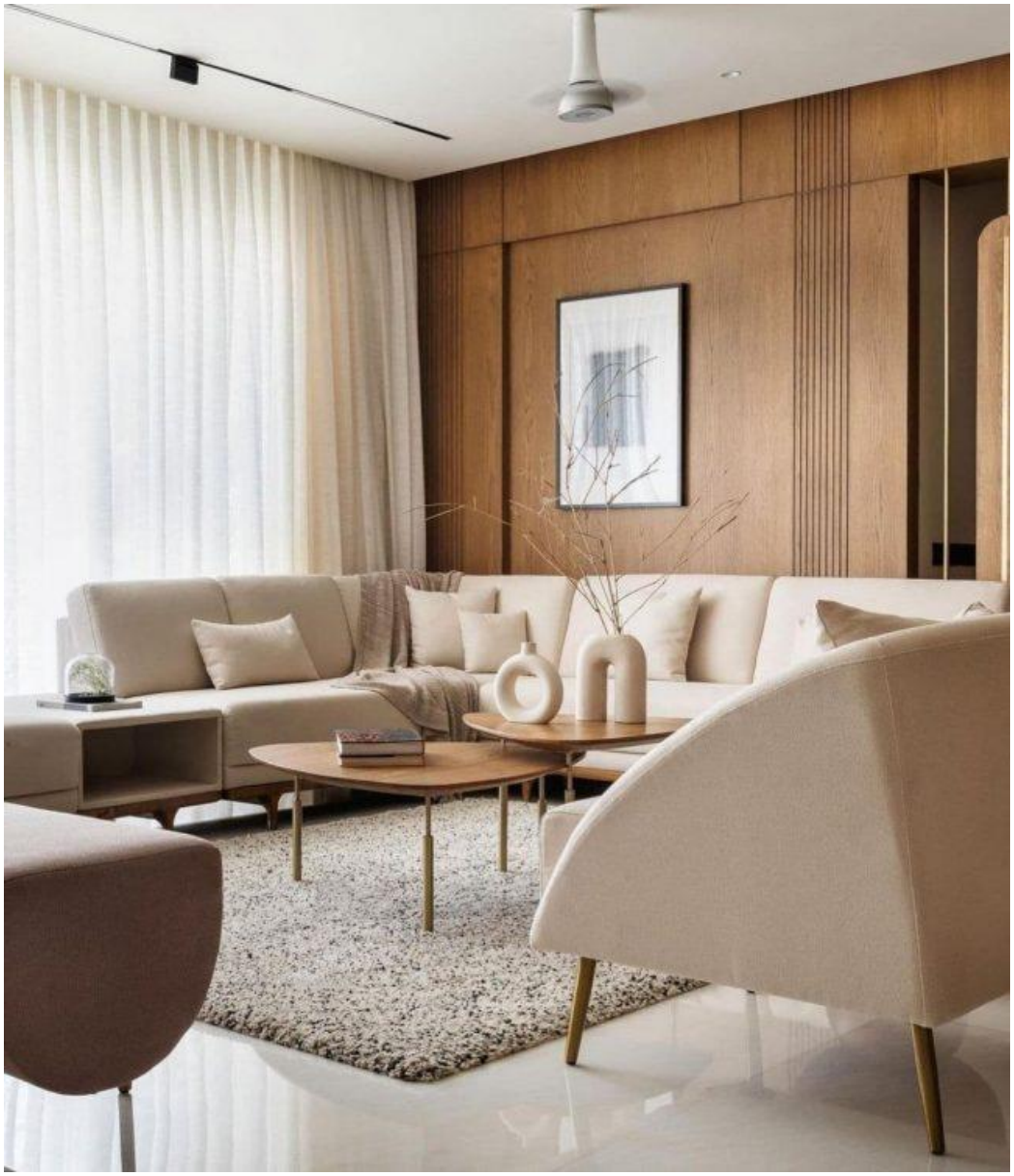

Дзеркала – це не тільки спосіб зробити кімнату візуально більшою, а й чудовий декоративний елемент. Вони можуть мати різну форму та стиль: від класичних в позолочених рамах до сучасних асиметричних моделей. Дзеркала допомагають краще розсіювати світло, додаючи приміщенню легкості та об’єму.

Живі рослини стали невід’ємною частиною сучасного декору. Вони не тільки освіжають простір, а й покращують якість повітря та додають природності інтер’єру. Великі вазони із фікусами чи монстерами чудово доповнюють просторі сучасні квартири, а дрібні сукуленти або повітряні рослини підійдуть для створення затишку на полицях чи робочих столах. Сьогодні популярністю користуються вертикальні сади – стіни, повністю вкриті зеленню, які створюють ефект природного середовища навіть у межах міста.

Текстиль також відіграє ключову роль у декоруванні простору. Штори, килими, декоративні подушки та пледи – це ті деталі, що додають м’якості та затишку. Наприклад, велюрові або оксамитові текстури створюють ефект розкоші, тоді як льон або бавовна – легкості й природності. В сучасних інтер’єрах популярним трендом стали монохромні килими з геометричними візерунками або натуральні фактури, що нагадують традиційне ткацтво.

Світильники – це не лише практичний, а й декоративний елемент. Правильно підібране освітлення може кардинально змінити атмосферу в приміщенні. Люстри, настільні лампи, торшери чи LED-підсвітка допомагають створити потрібний настрій. Наприклад, точкове освітлення в зоні відпочинку допоможе зробити атмосферу більш камерною, тоді як яскраві лампи з холодним світлом краще підходять для робочих зон.

Аксесуари та дрібні предмети декору, такі як свічки, вази, книги, антикварні дрібнички чи навіть дизайнерські скульптури, можуть стати справжніми акцентами в інтер’єрі. Головне правило – не перевантажувати простір, щоб декор не створював відчуття хаосу.

Декор як відображення індивідуальності

Декор – це спосіб самовираження. Він розповідає про вподобання та стиль життя власника будинку. Хтось надає перевагу мінімалістичному декору, де

панують чисті форми і мінімум деталей, інші ж люблять наповнювати простір унікальними предметами, які мають історію.

Ручна робота та унікальні предмети декору сьогодні цінуються найбільше. Це можуть бути вироби ручної роботи, кераміка, гобелени або навіть меблі, зроблені на замовлення. Такі речі не просто прикрашають інтер’єр, а й додають йому особливого характеру.

Важливо розуміти, що сучасний декор не терпить перевантаження. Мінімалізм і функціональність стають ключовими принципами оформлення простору. Кожен елемент має бути на своєму місці, виконувати певну функцію та приносити естетичне задоволення.

Як правильно підбирати декор для сучасного інтер’єру?

Вибір елементів декору – це творчий процес, у якому потрібно враховувати стиль приміщення, його функціональне призначення та особисті уподобання. Важливо дотримуватися гармонії кольорів, правильно комбінувати матеріали та фактури, використовувати освітлення для підкреслення певних зон.

Для невеликих приміщень краще обирати світлі відтінки та дзеркальні поверхні, які візуально збільшують простір. У просторих кімнатах можна сміливо експериментувати з великими декоративними елементами, наприклад, картинами, дизайнерськими меблями або оригінальними світильниками.

Акцентні деталі, такі як великі вази, постери або панно, допоможуть зробити інтер'єр виразнішим. Проте важливо не забувати про баланс – занадто багато деталей можуть зробити приміщення перевантаженим.

Декорування як мистецтво створення атмосфери

Декор – це не просто набір красивих речей, це емоція, стиль та функціональність. Він може надихати, заспокоювати, підкреслювати характер простору. Сучасне декорування дозволяє поєднувати різні матеріали, фактури,

технології та стилі, створюючи ідеальний простір для життя.

Незалежно від того, оформлюєте ви власну квартиру, кафе чи офіс – декорування залишається важливим процесом, який робить приміщення живим, наповненим сенсом і гармонією. Тому підходити до нього потрібно не лише як до мистецтва, а як до можливості створити ідеальне середовище для життя.

Тема 4. Особливості декорування інтер'єрів приміщень в Стародавній Греції та Стародавньому Римі

Щоразу, коли ми входимо в приміщення з класичною симетрією, витонченими колонами або мармуровими скульптурами, ми безпосередньо відчуваємо вплив давньогрецької та давньоримської культури. Саме ці дві цивілізації заклали основи архітектури та мистецтва, які актуальні й донині. Проте, якщо Греція створювала стриману елегантність і філософську глибину в інтер'єрі, то Рим привніс у простір розкіш, монументальність та технологічні інновації.

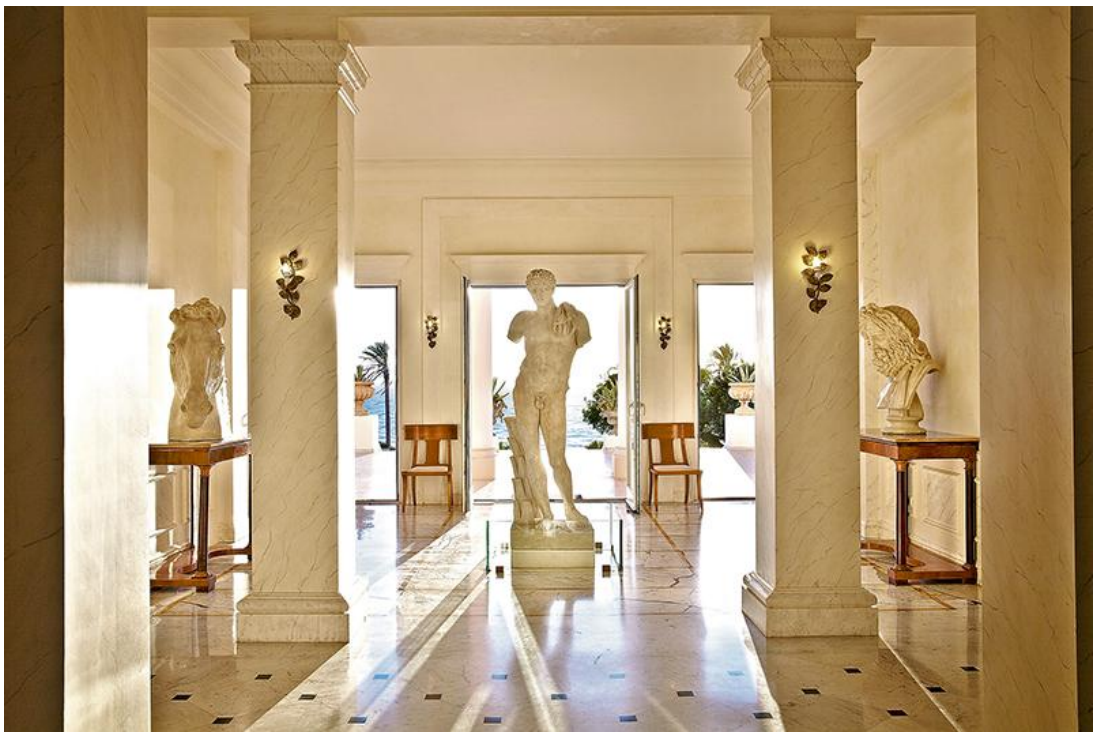
Декорування інтер'єрів у цих культурах – це не просто естетика, а ціла система символів, що відображала погляди людей на світ, їхні релігійні переконання та соціальний статус. Давньогрецькі оселі випромінювали витонченість та простоту, тоді як римські вілли та палаци були справжніми маніфестаціями багатства і сили.

Декорування житлових приміщень у Стародавній Греції

Греки завжди прагнули до гармонії, і це відображалося навіть у їхніх будинках. Житло мало просту, але ретельно продуману структуру. Будинки будувалися з каменю, глини або вапняку, а інтер'єр був продуманий так, щоб зберігати прохолоду влітку та тепло взимку.

Основною особливістю грецького будинку було центральне подвір'я – атріум, оточене кімнатами. Це місце використовувалося для сімейних зібрань, відпочинку та навіть релігійних обрядів. Навколо атріуму розташовувалися житлові приміщення, прикрашені мозаїками, вазами та скульптурою.

Одним із найважливіших декоративних елементів були **фрески** – розписи на стінах, що зображували сцени з міфології, побуту або природи. Греки приділяли особливу увагу деталям: візерунки, геометричні орнаменти та стилізовані рослинні мотиви зустрічалися практично на всіх декоративних елементах – від керамічних виробів до меблів.

Колони – ще одна знакова деталь грецького інтер’єру. Вони були не лише конструктивним елементом, а й важливою частиною декору. Три основні ордери – доричний, іонічний і коринфський – відрізнялися своєю витонченістю та пропорціями, і кожен із них використовувався відповідно до функціональності будівлі.

Грецький інтер’єр був стриманим, але гармонійним. Меблі виконувалися з дерева та прикрашалися різьбленням або бронзовими вставками. Тканини, такі як льон і вовна, використовувалися для створення завіс та подушок, а глиняні амфори та вази слугували як естетичний та практичний елемент декору.

Розкішний інтер’єр Стародавнього Риму

Римська культура багато чого запозичила у греків, проте додала до цього масштаб, велич і технологічні вдосконалення. Римські вілли були набагато просторішими за грецькі будинки та вирізнялися багатством матеріалів.

Однією з ключових особливостей римського інтер’єру була **мозаїка**. Це мистецтво досягло в Римі небувалої досконалості. Мозаїки прикрашали не лише підлоги, а й стіни, зображуючи міфологічні сцени, портрети та природні мотиви. Вони виготовлялися з дрібних шматочків мармуру, скла та кераміки, що створювало ефектний контраст кольорів і текстур.

Стіни римських будинків також оздоблювалися **фресками**, які, на відміну

від грецьких, мали більш складні композиції. Римляни часто використовували **ілюзіоністичний живопис**, що створював ефект перспективи та глибини простору. Завдяки цьому навіть невеликі кімнати здавалися просторішими.

Ще однією особливістю було широке використання **мармуру** та дорогоцінних каменів у декорі. Колони, статуї, столи та навіть стіни оздоблювалися коштовними породами каменю, що підкреслювало статус власника.

Римляни також були новаторами у використанні **води як елемента декору**. Фонтани, басейни та водоспади стали невід'ємною частиною розкішних вілл, додаючи інтер'єру свіжості та величі.

Освітлення в римських інтер'єрах теж мало велике значення. Використовувалися бронзові лампи, канделябри та навіть скляні люстри, які розсіювали м'яке світло і створювали затишну атмосферу.

Основні відмінності між грецьким і римським декоруванням

Грецький стиль був більш стриманим і гармонійним, тоді як римський – розкішним і монументальним. Греки використовували простіші матеріали, а їхній декор мав більше символічного значення. Римляни ж прагнули до

ефектності та пишності, використовуючи коштовні камені, мармур і золото.

Греки орієнтувалися на ідеальні пропорції та природну красу. Їхні оселі виглядали витончено, але без надмірностей. Натомість римляни прагнули вразити масштабами – їхні приміщення були наповнені розкішними статуями, складними мозаїками та водними елементами.

У грецьких будинках важливу роль відігравало натуральне освітлення та відкриті простори. Римляни ж вдосконалили систему штучного освітлення, використовуючи олійні лампи та свічники для створення різноманітних світлових ефектів.

Спадщина грецького та римського декору у сучасному дизайні

Незважаючи на те, що Стародавня Греція та Рим залишилися в історії, їхній вплив на сучасний інтер’єрний дизайн відчувається й сьогодні. Грецька простота та симетрія знаходять відображення у класичних та неокласичних стилях, а любов римлян до мармуру та монументальності можна побачити в розкішних інтер’єрах сучасних вілл та готелів.

Колони, мозаїка, декоративний живопис, мармурові поверхні – усі ці елементи сьогодні активно використовуються в дизайні інтер’єрів, додаючи їм

елегантності та аристократичності.

Стародавні цивілізації створили унікальну концепцію краси, яка пройшла крізь віки. Вони заклали фундамент сучасного декору, навчивши нас цінувати гармонію, пропорції та якість матеріалів. І незалежно від того, живемо ми у XXI столітті чи в епосі античності, прагнення до краси та гармонії у просторі залишатиметься незмінним.

Тема 5. Декоративне оздоблення приміщень в епоху Середньовіччя та Відродження

Середньовіччя та Відродження – дві великі історичні епохи, що кардинально відрізнялися своїм світоглядом, стилем життя та, звісно, підходами до оформлення інтер'єрів. Якщо в середньовіччі простір житлових і громадських будівель нагадував суворі кам'яні фортеці, то доба Відродження повернула любов до гармонії, симетрії й розкоші античного світу. Декор у ці часи виконував не лише естетичну функцію, а й демонстрував соціальний статус власника, його світогляд і зв'язок із культурними течіями свого часу.

Середньовіччя – це доба темних кам'яних замків, важких дерев'яних меблів і мінімального комфорту. Архітектура будівель базувалася на практичності та обороноздатності, що відображалося в їхньому інтер'єрному оздобленні. Стіни зазвичай були масивними, виконаними з грубого каменю, часто без будь-якої обробки. У кращому разі їх прикрашали фресками із релігійними сюжетами або гобеленами, що слугували не лише декором, а й

засобом утеплення приміщень. Гобелени виготовлялися вручну з натуральних матеріалів, таких як вовна або шовк, і зображали сцени з Біблії, лицарські подвиги або міфологічні сюжети.

Особливе місце в середньовічному декоруванні займали вітражі. У великих соборах та замках вікна часто заповнювали кольоровим склом, що створювало фантастичні світлові ефекти всередині приміщень. Вітражі зазвичай містили релігійні сцени або герби знатних родин, що підкреслювало зв’язок людини з церквою та її походженням. Окрім того, такі вікна дозволяли проникати світлу, але водночас приховували внутрішнє життя від зовнішніх поглядів.

Меблі в середньовічних замках були масивними, переважно з дуба або іншої міцної деревини. Ліжка та столи часто мали різьблені деталі з готичними мотивами, проте функціональність переважала над естетикою. Усе виглядало

досить аскетично: кам’яна підлога могла бути покрита соломою або простими шкурами тварин. Каміни відігравали ключову роль у створенні затишку, адже вони були єдиним джерелом тепла. Над камінами часто розміщували фамільні герби або дерев’яні панелі з вирізьбленими сценами.

З настанням епохи Відродження все змінилося. Культура Європи почала відходити від середньовічної аскетичності та звернулася до античної гармонії й розкоші. В архітектурі з’явилися просторі зали, великі вікна, симетрія та відчуття легкості. Внутрішні приміщення прикрашалися настінним розписом, картинами, ліпниною та мармуровими елементами.

Стелі в епоху Відродження стали важливою частиною інтер’єру. Вони декорувалися розписами або касетними панелями, що надавало приміщенню урочистості. Дерев’яні балки, які в середньовіччі залишали відкритими з практичних міркувань, у цей період почали оздоблювати позолотою, різьбленням та розписами. Одним із найвідоміших прикладів такого підходу є розписані плафони флорентійських та венеціанських палаців, що створювали відчуття небесної краси.

Стіни багатих будинків прикрашали фресками на міфологічні, біблійні чи історичні сюжети. Майстри, такі як Рафаель або Мікеланджело, створювали цілі композиції, які перетворювали приміщення на витвори мистецтва. Шовкові та оксамитові шпалери також стали популярними, додаючи розкоші й тепла.

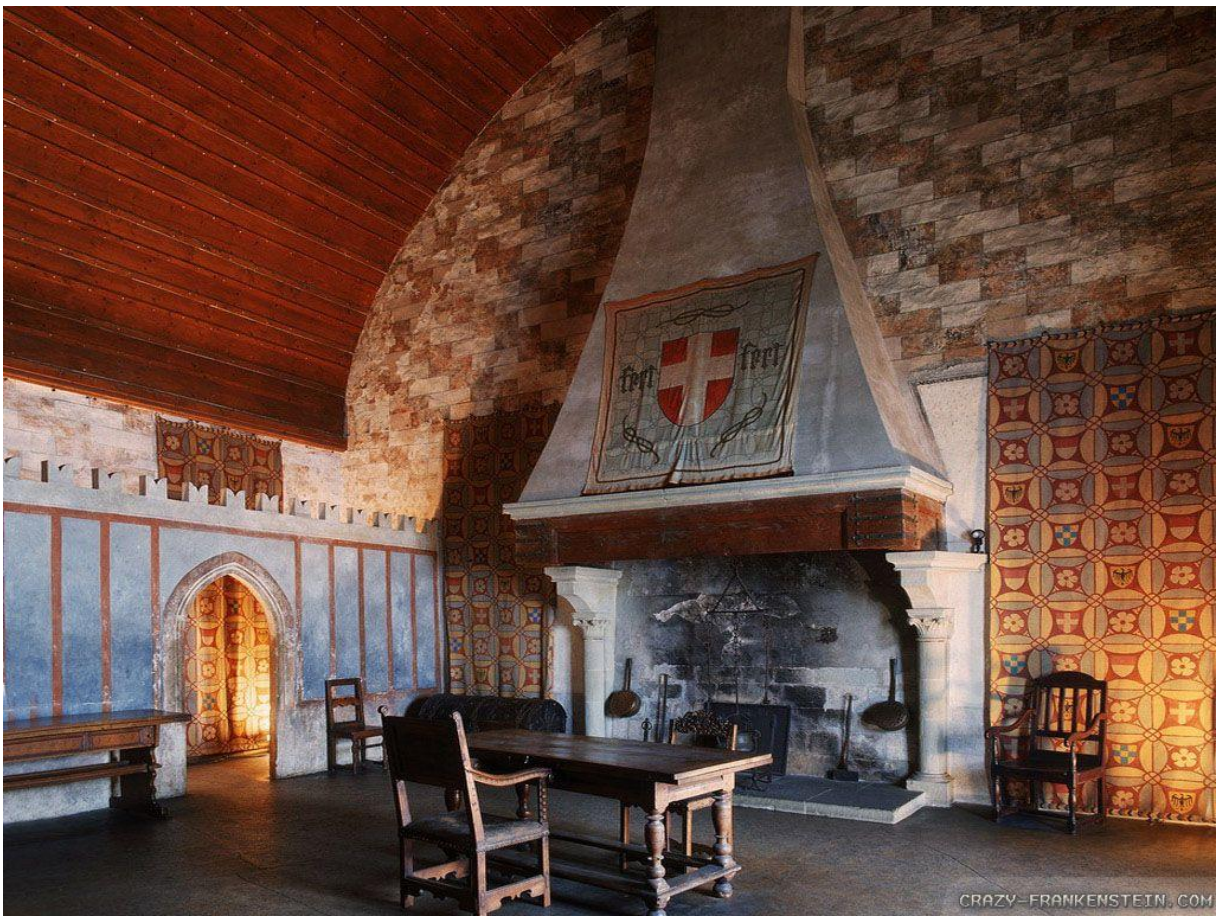
Особливу увагу приділяли меблям. Якщо в середньовіччі вони були важкими та грубими, то в епоху Відродження вони ставали вишуканішими й легшими. Використовували інкрустацію дорогоцінними породами деревини, слоновою кісткою, перламутром. Стільці та столи набували плавних форм, прикрашалися фігурним різьбленням і позолотою.

Важливим декоративним елементом стали килими, які вивішували не тільки на підлогу, а й на стіни. Вони виготовлялися в Персії, Туреччині або Фландрії, і їхні складні орнаменти підкреслювали статус власника.

Вітражі залишилися важливим елементом, але тепер вони не обмежувалися тільки релігійними сюжетами. Митці почали експериментувати з геометричними візерунками, портретами та навіть пейзажами.

Каміни також зазнали змін. Вони стали не тільки джерелом тепла, а й витвором мистецтва. Над ними з’являлися мармурові або гіпсові барельєфи, різьблені дерев’яні панелі, а подекуди навіть цілі живописні композиції.

Отже, епохи Середньовіччя та Відродження відображають два абсолютно різні підходи до оздоблення інтер’єру. Якщо в середньовічні часи будинки та замки були схожі на неприступні фортеці з мінімумом декору, то в добу Відродження простір набув гармонії, розкоші та мистецької довершеності. Це був не просто перехідний період – це була справжня революція в дизайні, яка заклала основи багатьох сучасних тенденцій.

Тема 6. Інтер’єр XVIII – XIX століття

Термін «неокласицизм», звучить вкрай холодно і тому що викликає в пам'яті передусім найбільш суворі прояви цього стилю. У багатьох він асоціюється з уявленням про безкомпромісно строгою прямолінійністю усіх компонентів, в жертву якої приноситься комфорт.

Насправді ж поняття «неокласицизм» охоплює цілий історичний ряд по суті різних явищ; під це визначення підходять, наприклад, і найелегантніші інтер'єри Європи – французькі інтер’єри стилю ампір, який більше за інші стилі може претендувати на те, щоб бути визнаним вираженням «вищого шику» в домашньому облаштуванні.

Загальним для усіх стадій неокласицизму було прагнення наслідувати мистецтво стародавнього світу або принаймні нагадувати про нього. Результатом цього став позбавлений явних національних ознак загальноєвропейський стиль у Франції, Англії, Італії, Іспанії, Німеччині, Данії, а також в Америці.

Облаштування грецького будинку практично не дійшло до нас. Певне уявлення про грецьку архітектуру поступово формувалося в Європі починаючи з середини XVIII століття завдяки таким виданням, «Розвалини Пальміри», 1753 Роберта Вуда, «Старовина Афін» Стюарта і Реветта (з 1762).

Створюючи житлову архітектуру Нового часу, Палладіо переробляв композицію древньоримських терм і храмів, але ця переробка не мала нічого спільного з самими будинками і палацами древнього світу. Проте вироблені ним принципи зберігали свій вплив в проектуванні інтер'єру — в Англії до настання епохи неокласицизму, у Франції, як це не здасться дивним, вони домінували в академічній архітектурній думці увесь період рококо. Хоча мова неокласицизму біля 1800 року була інтернаціональна, шляхи, на яких він вироблявся, і внутрішні стимули його розвитку в різних країнах були різними.

У самій Італії, яка рясніла давньоримськими пам'ятниками і була джерелом натхнення для художниківнеокласиків усіх країн, розвиток неокласичного стилю носив нерівний, уривистий характер. Франція з її одвічною

тягою до класицизму була готова навіть у момент найвищого розвитку рококо захопитись новим стилем; тут уперше дозріла раціоналістична теорія, що спрямована проти бароко і рококо, підготувала грунт для неокласицизму.

Англійське палладіанство вже оперувало в інтер'єрі строгими архітектурними засобами – застосування колони, фронтони, апелюючи до класичної норми, і тому до часу появи перших інтер'єрів Роберта Адама англійську публіку вже можна було назвати класично мислячою.

Скандинавія з готовністю прийняли новий стиль і абсолютно засвоїли його.

У Німеччині і Австрії продовжували створюватися шедеври інтер'єрів в стилі рококо, у той час коли він був вже абсолютно залишений в інших країнах Європи; але, звернувшись нарешті до неокласицизму, вони своїм завзяттям затьмарили усіх суперників; душею усього руху за нове відродження античності був німець І. Вінкельман. Ще починаючи з епохи Ренесансу колекції античної скульптури і інших предметів прикрашали палаци знатних сімей – Медічі, Боргезе, Фарнезе, Барберіні. Проте систематично і серйозно розкопки в Римі почали робитися тільки в середині XVIII століття.

Знахідки античних предметів і витворів мистецтва на місці древніх міст Геркуланума і Помпеї біля підніжжя Везувію привели до того, що починаючи з 1750-х років тут почалися археологічні роботи, наслідки, що мали, для мистецтва інтер'єру : перед очима європейців з'явилися цілі будинки і вілли з декорацією, що прекрасно збереглася. У 1755 році в Римі працював Вінкельман. Він зробився радником кардинала Альбані і випустив свої «Роздуми про наслідування грецьким творам в живопису і скульптури» (1755), а в 1764 році – «Історію мистецтва старовини». Ці роботи надали грецькому мистецтву новий статус в очах європейців і створили у них взагалі інше уявлення про стиль.

Найповніший і характерніший розвиток неокласична архітектура отримала у Франції, звідси вона поширилася на західну Німеччину і Скандинавію. Вона не несподівано прийшла на зміну рококо. Першим неокласичним французьким

інтер'єром вважається кабінет колекціонера Лаліва де Жюллі, виконаний у 1756 року де Шедевіллем в співпраці з іншими майстрами . Кабінет Лаліва де Жюллі не зберігся, але зроблені для нього чудові меблі дають уявлення про ті стилістичні риси, завдяки яким він свого часу зіграв «революційну» роль (щільно сплетені гірлянди, прямі поверхні, що глибоко прорізають, візерунки з меандрів і стрічок). Цей ранній варіант неокласицизму дістав в Парижі назву «Грецького смаку». Провідним архітектором французького неокласицизму був Жак-Анж Габріель (1698- 1782). Він вчився у свого батька і в 1741 році змінив його на посаді Першого архітектора короля. Габріелю протегував Людовик XV. Габріель був видатним майстром інтер'єру. На жаль, до нас не дійшла його перша велика самостійна робота – кімнати дофіна і його дружини у Версальському палаці (1744). Більшість інтер'єрів, виконаних ним на початку своєї діяльності у Версалі і Фонтенбло, ще носять риси стилю рококо, хоча вже тут починає з'являтися прямолінійні елементи, що говорять про його схильність до неокласичних форм. Це можна спостерігати, наприклад, у Французькому павільйоні 1749 року. Тут був застосований ордер Корінфа не лише зовні, але і в інтер'єрі будівлі. У роботах що передували Малому Тріанону – а його можна вважати шедевром раннього французького неокласицизму Габріель поступово звільняється майже від усіх специфічних рис рококо. У Малому палаці в Шуазі (1754) Габріель створив кесоновані отвори вікон, прямокутні двері і дзеркала, увінчані фризом і карнизом, а в оформлення салону восьмикутної форми ввів повний антаблемент, підтримуваний консолями. Малий Тріанон невеликий, але його архітектура і інтер'єри є найдосконалішими і витонченим зразком раннього неокласичного стилю. Ідея самої будівлі навіяна англійськими паладіанськими віллами. Основні кімнати Малого Тріанона прямокутні в плані, вони забарвлені в м'які, бліді тони. Всюди контури фільонок і дзеркал прямокутні або завершуються правильною аркою.

Всюди один і той же обмежений набір декоративних елементів – вінки, гірлянди, трофеї, лавр, акант. Завершення дверей також прямокутні. Проте

завдяки бездоганному відчуттю пропорцій і почуттю міри в інтер'єрах Габріеля відчувається швидше благородна елегантність, ніж справжня велич. «Прекрасним формам прикрас попереднього століття ми надали меншу суворість і велику делікатність, більшу різноманітність контурів... прийнявши прямокутні форми». В оформленні кімнат застосовуються самі кращі античні орнаменти – листя аканта, лавра, фестони, плетінки, медальйони і т. д. до тої міри, в якій це дозволяють закони архітектури. Головним завданням Габріеля як Першого архітектора Людовика XV було створення у Версалі кімнат, призначених для зручності, – маленьких приміщень, в яких можна було б розташовуватися з більшою інтимністю і комфортом. Чим вище соціальний статус людини, тим мініатюрніше його кімнати. Мода на маленькі кімнати, заведена королем, широко поширилася, система їх оформлення : прості фільонки, двері, класично стримані карнизи, каміни ясних контурів з красивого мармуру, увінчані великими простими дзеркалами, білі стелі, стіни, забарвлені у білий, сірий або блідо-зелений кольори. Це і стало класичним французьким зразком елегантного будинку. Як писав Вольтер, «ми мешкаємо в комфорті, невідомому ні нашим предкам, ні жителям інших країн». У 1775 році, через рік після смерті Людовика XV, Габріель пішов з королівської служби, але його стиль зробив дуже сильний вплив на інших майстрів. Найтонше розуміння цього стилю виявив в ті роки Клод-Нікола Леду (1736-1806). Зараз може здатися дивним, що Леду, згодом провідний представник плеяди «революційних архітекторів», на початку своєї кар'єри був одним з наймодніших будівельників готелів. А готель у Франції XVIII століття був провідним типом архітектури – в цьому сенсі він подібний до англійської вілли або італійського палаццо. Сходження Леду почалося в 1762 році, коли він надав приміщенню своєрідний військовий шик: дзеркала, що починаються від підлоги, відділялися від фільонок із зображенням трофеїв довгими пучками . Від цього першого успіху шлях йшов до готелю Юзі, в салоні якого (нині також в Музеї Карнавалі) Леду знову застосував над Дверима рельєфи з римських військових атрибутів,а уздовж усіх стін – панелі із

зображенням лаврів, що підтримують світильники, медальйони, ліри, виконані в невисокому рельєфі виняткової пластичної якості. Просте поєднання білого із золотом говорить про строгу чистоту класицизму. У проектах 1766 року для готелю Альвіль Леду ще продовжує розвивати «стиль Габріеля». Витончені прямокутні панелі обрамляють елегантні, подовжені фігури на круглих базах, підтримувальні гірлянди, фестони, квіти і світильники, що йдуть до самої стелі; з надкамінного дзеркала, що завершується правильним півкругом, спущені довга кисть і дві гірлянди, з кожного боку що утворюють петлю. Елегантну чіткість інтер'єрного стилю Леду, можна відчути в маленькому будуарі мадам де Серійї. Тут Леду застосував інший улюблений мотив того часу – гротески, які, як ми вже бачили, отримали нове життя на початку XVI століття в творчості Рафаеля і Джованні да Удіне. Гротески ватиканських лоджій Рафаеля копіювали, їх багато наслідували, їх використовували французькі майстри інтер'єру XVII століття і автори арабесок епохи раннього рококо. Після 1769 року, коли в Парижі з'явилися «Каміни» Піранезі, до репертуару класичних мотивів додалися етруські і єгипетські деталі. Прекрасним прикладом розвиненого «етруського» стилю у Франції є будуар Марії-Антуанети у Фонтенбло .

Меблі класицизму: 1 – секретер роботи Ж. А. Різенера; 2 – стілець (Малий Тріанон); 3 – бюро з циліндровою кришкою роботи Д. Рентгена (Версаль); 4 – глибоке крісло (бержер). Остання чверть XVIII ст.; 5 – диван; 6 – комод роботи Ж. В. Бенемана (Берлін, Шлоссмузеум); 7 – підставка (Жирандоль); 8 – різьблений позолочений стілець з шовковою оббивкою; 9 – шезлонг роботи Фурдінуа.

XVIII-XIX століття – це період грандіозних змін у мистецтві, архітектурі та дизайні інтер’єру. У цей час народжуються розкішні стилі, що вражають своєю елегантністю, вишуканістю та гармонією. Інтер’єри стають не просто місцем проживання, а справжніми витворами мистецтва, що відображають суспільні тенденції, моду та смак епохи.

XVIII століття починається в добу бароко – стилю пишного, грандіозного та театрального. Помешкання знаті прикрашаються позолоченими ліпнинами, розкішними меблями, величезними дзеркалами та кришталевими люстрами. Стіни вкриті шовковими шпалерами із складними орнаментами, картини у масивних позолочених рамах розповідають про багатство та високий статус власників. Стелі розписані міфологічними сценами або оточені витонченою ліпниною. Величезні вікна, обрамлені важкими оксамитовими портьєрами, впускають природне світло, яке ще більше підкреслює гру фактур і матеріалів.

Проте вже в середині XVIII століття бароко поступається місцем рококо – стилю більш легкому, витонченому, грайливому. У цей час домінують пастельні кольори: ніжний рожевий, блакитний, перлинно-білий, кремовий. Орнаменти стають витонченішими, з'являються асиметричні лінії, плавні форми, мотиви мушель, квітів і птахів. Меблі стають менш громіздкими, набуваючи витончених обрисів і легкої декоративності. В оббивці використовують парчу, шовк і гобелени із романтичними сценами.

Кінець XVIII століття приносить ще одну кардинальну зміну – неокласицизм. Повернення до античної гармонії, строгих форм і симетрії відображає новий погляд на мистецтво. Інтер'єри стають більш урівноваженими, в них переважають прямі лінії, правильні пропорції та витонченість деталей. Колони, пілястри, античні орнаменти і мармур стають основними декоративними елементами. У меблюванні з'являються мотиви давньоримської та давньогрецької архітектури – лаконічні форми, карбовані узори, бронзові та позолочені вставки.

XIX століття – це час еклектики, коли інтер'єри поєднують елементи різних стилів. У першій половині століття домінує ампір – величний стиль, який підтримує імператорську розкіш. Його головні риси – масивність, урочистість, використання темного дерева, бронзи, мармуру. Меблі стають важкими, з чіткими геометричними формами, в оббивці переважають багаті тканини, такі як оксамит і гобелени.

Водночас у XIX столітті розвивається стиль бідермаєр, який набув популярності серед середнього класу. На відміну від імперської пишності, бідермаєр орієнтується на комфорт, затишок і функціональність. У цьому стилі використовуються простіші форми, теплі кольори, дерев'яні меблі з мінімальною різьбою. Кімнати стають більш інтимними, наповненими деталями, що відображають індивідуальність мешканців: вишитими подушками, фарфоровими статуетками, книгами, сімейними портретами.

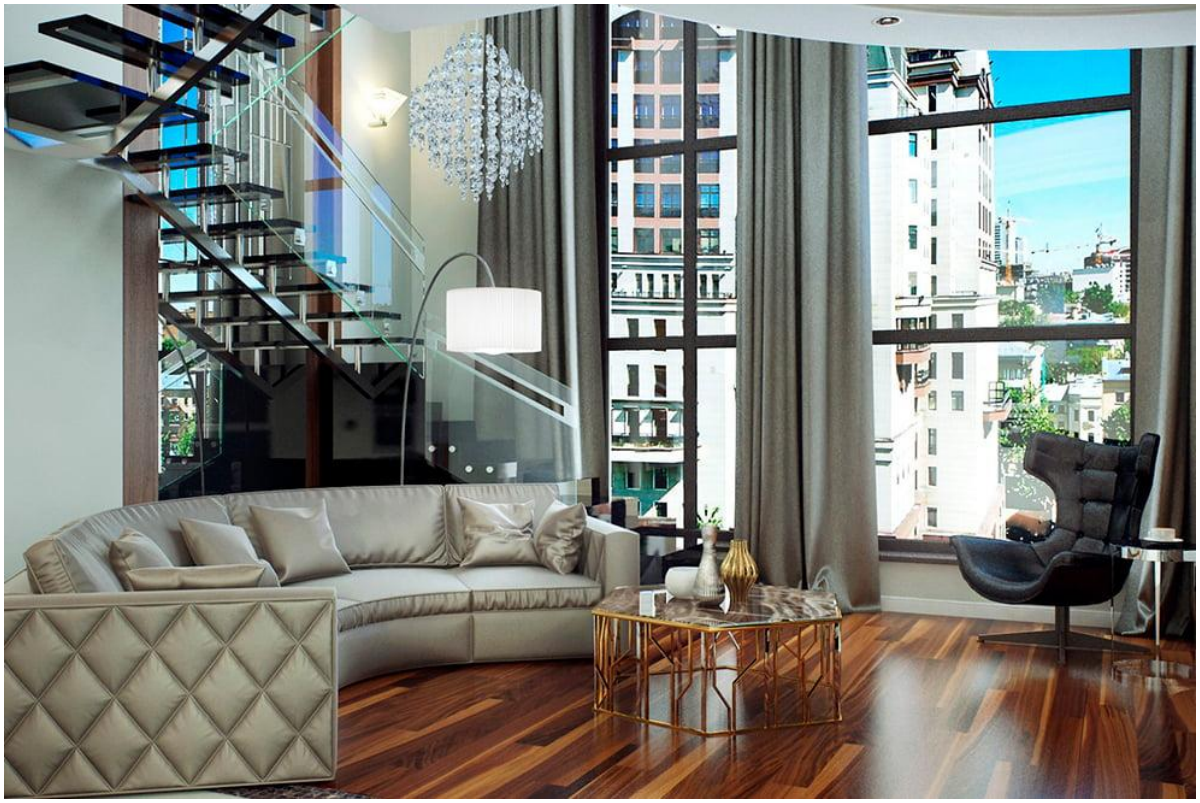
Остання третина XIX століття приносить моду на історичні стилі. Готика, ренесанс, бароко та рококо повертаються у моду, утворюючи багатошарові, еклектичні інтер'єри. Величезні бібліотеки, масивні каміни, дерев'яні панелі та ліпнина – усе це знову стає популярним, але тепер поєднується в єдину стильову картину.

Таким чином, інтер'єр XVIII–XIX століття – це захоплива подорож через епохи, у яких кожен стиль відображав дух часу. Від розкішного бароко й грайливого рококо до суворого ампіру та затишного бідермаєру – усі ці стилі сформували уявлення про красу й комфорт, які надихають дизайнерів і сьогодні.

Тема 7. Особливості декорування інтер’єрів приміщень житлових та громадських будівель в XX ст.

1.Загальна характеристика розвитку інтер’єру

XX ст.. Розрив між архітектурою будинку і його інтер’єрною декорацією – феномен двадцятого століття. Велику роль в цьому зіграло те, що змінилася сама структура будівельних замовлень. У XIX столітті ще існувала рівновага між будівництвом промислових і комерційних підприємств, з одного боку, і приватного житла – з іншого. Символом же соціального статусу – таким, яким у XVIII столітті для сім'ї був величезний заміський замок, – тепер служить маленький будиночок за унікальним проектом Корбюзьє або Місан ван дер Рое. Проте і сьогоднішні багатії щедрі на прикрасу своїх житлових інтер’єрів; число декораторів сильно збільшилось, виросло число журналів в глянцевих обкладинках, які представляють останню моду в оформленні інтер’єрів. Однак поділ архітектора і декоратора залишається реальністю нашого часу.

Як ми вже бачили кращі європейські інтер’єри, починаючи з античних часів, виникали в результаті співпраці архітекторів з провідними художниками і скульпторами свого часу. Особливо очевидно це в тих інтер’єрах, де оформлення

носить переважно архітектурний характер (парадні сходи, зали, кімнати, для прийомів).

У XX столітті, коли таку велику роль в архітектурі стало відігравати поняття функції (навіть у житловому будівництві), декорація, зовнішня по відношенню до самої архітектурної структури, втратила властиве їй значення. Будинки часто створюються з початку до кінця одним архітектором, і потреби в декораторі при цьому навіть і не виникає; архітектура внутрішніх просторів створює характер інтер'єру, його артикуляцію, обумовлює трактовку великих поверхонь, яка раніше віддавалась живописцям, різальникам, майстрам по дереву.

На рубежі століть, в той самий час, коли створював свої шедеври Войзі, в Америці стали з'являтися споруди Френка Ллойда Райта (1869-1959). Райт був учнем Луїса Саллівена. Райт домагався, щоб його архітектурна споруда

розвивалось «зсередини назовні в гармонії з умовами його буття». Його «будинку прерій» в околицях Чікаго виросли з специфічно американських умов, що робить їх абсолютно несхожими на все, що робилося тоді в Європі; з цього моменту американська архітектура починає шлях свого незалежного розвитку.

Інтер’єри Райта вражають своєю «відкритістю», він сміливо відкриває, де треба, цегляну кладку, додає трохи дерева – і добиваєтья враження одночасно і привабливого, і несуєтного. У деяких будинках (наприклад, Уінслоу-хауз в Іллінойсі), проекти яких відносяться до 1890-их років, він застосовував вікна з частим переплетом. Цей мотив домінував в інтер'єрі і «накладався» на видовище природи за вікном.

Взаємовідношення інтер’єрів Райта з природним оточенням будинку можна вважати унікальним; у зв’язку з цим одна з найнесподіваніших рис інтер’єрів Райта – трактування, яке він надає каміну. Важко уявити собі, як архітектор, що з’явився на світ в Вікторіанську епоху, міг зважитися на такий сміливий крок: помістити камін на шматок природнього грунту, якому виявилося дозволено «увійти» в інтерьер. Ця деталь підкреслює прагнення Райта зруйнувати грань між інтер’єром і фасадом. Придумні ним поєднання фактур

зберегли свою привабливість до сьогоднішнього дня. У цьому Райта не перевершили навіть зроблені з більш відвертою розкішшю інтер'єри Місан ван дер Рое. Райт домагався, щоб його архітектурна споруда розвивалась «зсередини назовні в гармонії з умовами його буття». його «будинку прерій» в околицях Чікаго виросли з специфічно американських умов, що робить їх зовсім несхожими на все, що робилося тоді в Європі; з цього моменту американська архітектура починає шлях свого незалежного розвитку.

Стилю його були притаманні риси мужності, які були сприйняті архітектурою нашого століття через учнів школи Райта. Він заслужив репутацію батька американського модернізму, і на цьому шляху не знав компромісів, ніколи не поступаючись впливу різних минущих течій, таких, як Ар Деко (сам же стиль Ар Деко виник не без оглядки на Райта).

2. Розвиток стилю модерн в Європі.

Модерн (новітній, сучасний) – стиль в мистецтві, архітектурі і дизайні кінця XIX – початку XX століття (інші назви: ар нуво у Франції і Англії, югендстиль в Німеччині, сецессіон а Австрії, ліберті в Італії, модерніссімо в Іспанії). Ідейно – філософським грунтом, на якому зростав новий стиль, був неоромантизм, що відроджував ідеї світобудівельної місії художника і архітектора.

У основі модерна лежала ідея перетворення світу за законами краси. Для модерна характерна антиеклектичність. Структура модерна синтетична, вона об'єднує всі види мистецтва. Архітектори модерну вирішували наступні завдання: відмова від історичних стилів, модернізація архітектурних форм, використання каркаса, особлива увага до сучасних конструкцій і будівельних матеріалів, у тому числі до обробних (керамічна плитка, облицювальна цегла).

Дизайнери звернулися до використання таких будівельних матеріалів, як метал і залізобетон, які донині маскувалися штукатуркою або кам'яним облицюванням. Ресторан у стилі модерн Модерн надав вплив на розвиток ряду напрямів в сучасному дизайні XX століття, таких як експресіонізм, ар деко, і ін. Інтер'єри в стилі модерну будувалися за принципом проектування зсередини назовні, коли форма і об'єм витікають з просторової планувальної структури. Внутрішній простір визначав також і зовнішній вигляд будівлі.

Фасади будинків були несиметричні і схожі на текучі, подібні до живих організмів, утворення, що нагадували одночасно і природні форми, і результат вільної творчості скульптора. Найбільш характерною візуальною відмінністю творів вважається вільна, пластична форма з великою кількістю примхливо гнутих ліній і вертикальна спрямованість. Основний принцип стилю модерну - динамічна рівновага, втілена в обтічних гнучких формах.

Меблі в стилі модерну прості і функціональні. Корпусні меблі різного призначення – шафи, комоди, полиці – могли бути прямокутними, але з обов’язковою «естетичністю»: матовим склінням, витонченою фурнітурою. У вигинах підлокітників і малюнку ніжок м’яких меблів також прослідкувався натяк на гнуті лінії, частенько каркаси повторювали переплетення гілок рослин, форми тіл тварин або комах.

Оздоблювальні матеріали – шпалери, текстиль, щедро прикрашалися зображеннями стилізованих кольорів, листя, птахів, комах. Ці тенденції також знайшли віддзеркалення в архітектурній формі, деталях будівель, орнаменті. Лінії орнаменту мли напруженість духовно-емоційного і символічного сенсу.

Прообразом форм і орнаментів в системі модерна служили як природні форми, так і риси стилів минулого, що піддавалися радикальному переосмисленню завдяки стилізації. З точки зору дизайну інтер'єрів роль стилю модерну полягає в тому, що він зламав пануючі еклектичні тенденції, відкривши дорогу новим формам і стимулює творчий пошук, вирішуючи в цій стилістиці нові об'єкти інтер’єрного дизайну.

Стиль модерн дозволяє елегантно і функціонально оформити будинок або квартиру, перетворивши тісний житловий простір в легкі просторі приміщення з великою кількістю світла. Цей стиль призначений для людей практичних, спрямованих у майбутнє, розбираються в мистецтві, що цінують красу і затишок у всіх в деталях. Основною особливістю цього стилю є поєднання декоративності і простоти.

Стилю модерн в інтер’єрі властиві округлі криві лінії, асиметрія і багаторівневість. У ньому можна побачити витончені плетіння ліній, рослинні візерунки, розсипані по стінах, підлозі, меблях, стелі. Цей стиль інтер’єру вперше дав можливість широко застосовувати в облаштуванні внутрішніх просторів будинку заліза, скла і залізобетонних конструкцій. Коли тільки модерн зароджувався, як інтер’єрний стиль, стелі прикрашалися химерними ліпними візерунками і декором.

У сучасному інтер’єрі приміщень справжню ліпнину можна зустріти рідко. Її замінили витончені молдинги, виготовлені з нових легких і міцних матеріалів. Вони безпечні, легкі, їх просто і зручно закріплювати на стелі.

Стеля в приміщеннях цього стилю зазвичай гладка, пофарбована, може бути використана і натяжна стеля. Стиль модерн в інтер'єрі припускає застосування не яскравих, світлих кольорів. Кавовий, молочний, колір слонової кістки, жовтий, кремовий – такі кольори зазвичай використовують для оформлення стін.

В якості настінного покриття зазвичай застосовують тканину або фарбу. Дуже часто використовують комбіновану обробку стін, нижню частину укладанням плитки або дерев'яних панелей, а верхню частину стін фарбують або обтягують шовком. У модерністському стилі інтер'єру чудово виглядають і

шпалери. Вони можуть бути нейтральних м'яких тонів, на яких неяскраво виділений рослинний орнамент, наприклад, непомітні квіткові малюнки.

Головне не перевантажувати стіни складними орнаментами. В якості підлогового покриття в приміщеннях стилю модерн в інтер'єрі найчастіше використовується паркет – тільки натуральні і високоякісні матеріали. Вкладається він звичайними способами, найчастіше, квадратами або ялиночкою. Але застосовують і набірний візерунчастий паркет, малюнок якого повторює переплетення стебел квітів і рослин або вигин морської хвилі.

Доповнюють пишне оздоблення підлоги інтер'єру в модерністському стилі багаті килими з витонченими візерунками, виготовлені з натуральних або якісних штучних матеріалів.

Стиль модерн в інтер'єрі заснований на раціональному і грамотному розташуванні меблів в приміщеннях. У кожній кімнаті повинна знаходитись лише необхідні меблі. Вони повинні поєднувати в собі класичні образи і сучасну функціональність.

Розкладні столи, крісла та дивани дозволять легко і швидко видозмінити в разі необхідності простір. Меблі стилю модерн в інтер'єрі відрізняється багатою обробкою, в ній використовують вставки з шкіри, бісерну вишивку, розпис, позолочені тканини.

3. Інтер’єр інтернаціонального стилю

Інтер’єр Інтернаціонального стилю його ще називають стиль функціоналізм, або конструктивізм являє собою добре задуману оболонку, де пропорції мають більш важливе значення, ніж декорація, яка обмежується рухомими елементами інтер’єру. У цій оболонці можуть знаходитися меблі будь-якого типу, живопис та інші предмети . Така простота спокуслива, і в руках посереднього архітектора вона втрачає свою естетичну сутність, перетворюється в просту банальність. Але геніальні майстри XX століття - до них відноситься Міс ван дер Рое (1886-1969), домагалися на основі цього принципу найбільших художніх досягнень.

Часто цитовані афоризми Місан – «простота не проста», «менше означає більше» – дійсно дають ключ до розуміння краси його архітектури. До речі, по конструкції і дизайну архітектура і інтерьер у Місан рівнозначні більш ніж у кого-небудь іншого з великих майстрів XX століття. Цей класик сучасної архітектури і по суті своєї творчості класичний: його архітектура володіє довершеністю, яка була властива кращим зразкам зодчества Греції та Риму: у ній

нічого не можна змінити, не порушивши цілого В житловій архітектурі стали з'являтися конструкції з металу і скла, що раніше застосовувалися тільки в будівлях фабрик і комерційних підприємств.

Зв’язок з Баухаузом (в 1930 році він став його директором) помогли йому звільнитися від класицизму; співробітництво (в 1920-і роки) з Ліллі Райх затвердило його в любові до функціональних матеріалів і стриманого кольору. На виставці Веркбунда в 1927 році в Штутгарті він представив чорно-білі лінолеумні підлоги і прозорі, матові і сірі скла. Він першим продемонстрував пристосовність металевих каркасних конструкцій до завдань житлового будівництва (селище Вайссенхоф в Штутгарті, 1927). Створивши свій тип житлового інтер’єру, він вдосконалив його до кінця життя; в баштових будинках, побудованих в Детройті, стіни складаються майже цілком з вікон (за винятком вузької нижньої частини, де проходять труби опалення і молено розташувати кондиціонери).

У 1929 році на Барселонській виставці Міс побудував німецький павільйон, інтер'єр якого став прообразом багатьох фешенебельних інтер'єрів Інтернаціонального стилю тут вперше ним були чітко розділені елементи конструктивні і визначають простір; досягнутий повний синтез інтер’єру і фасадів. Ці інтер’єри були дивної краси; їх вплив грунтувався на одних

пропорціях і ще – на сліпучої красі матеріалів – травертину, зеленого мармуру, сірого скла. Сталеві опори зовні були хромовані, а два дзеркальних басейна оброблені чорним склом. Єдиною «декорацією» тут була скульптура Георга Кольбе. Тут знаходилися крісла по малюнку Місан, які пізніше стали називатися «барселонськими»; він використовував їх потім і в інших своїх інтер'єрах. Те, як мінімумом засобів функціонального дізайну архітекторові вдалося домогтися враження розкоші і елегантності, було на ті часи зовсім небувалим явищем.

У 1937 році Міс перебрався в США. У цій країні він створив ряд будинків і громадських будівель, які відносяться до числа найбільш значних творів архітектури нашого століття. Одне з найкрасивіших його творінь – будинок в штаті Іллінойс (1945-1950,). Тут прагнення зруйнувати межу між інтер'єром будівлі та навколишнім середовищем приходить до своєї межі. Жити в такому будинку навряд чи легко, але тим не менше він послужив зразком для наслідувань у всьому світі. Жодне з них не може зрівнятися з 78 оригіналом, не володіє такою імпозантною самовпевненістю, властивою архітектурі Місана. Його архітектурний «словник» не обмежувався конструкціями зі сталі та скла.

Зберігаючи простоту інтер’єрів Інтернаціонального стилю, архітектори вкрай сміливо вводять в архітектуру несподівані, що вражають моменти - аж до вільного, безсистемного розміщення вікон.

Шарль-Едуард Жаннере (1887-1965), відомий під псевдонімом Ле Корбюзьє, у своєму підході до інтер'єру залишається ніби поза межами умовно виділених течій Інтернаціонального стилю. У свої молоді роки він спілкувався у Відні з Йозефом Хофманом, навчався в Парижі у Огюста Гіерре (1874-1954) – архітектора, який одним з перших оцінив великі можливості бетону, для вирішення завдань сучасної архітектури.

У 1910-1911 роках він працював в Німеччині (головним чином з Петером Беренсом); брав участь у виставці Веркбунда, а в 1911 році виїхав на Балкани і в Малу Азію і лише в 1917-му влаштувався в Парижі. Ле Корбюзьє називав будинок «машиною для житла» і вже «Дом-Іно» 1914 висловив ясність своїх планувальних принципів. Свій внесок у сучасну архітектуру житлового будинку

він зробив в основному між двома війнами.

У 1920-х роках він будував в основному приватні будинки; до житлової архітектурі відносяться вісімнадцять із двадцяти шести будівель, побудованих ним між 1922 і 1932 роками. Відкритий і сильний характер Ле Корбюзьє безпосередньо відчутний у його інтер'єрах, на противагу Місу, чия особистість так і залишилася загадковою. Всі архітектурні ідеї Ле Корбюзьє в зародковому вигляді виразилися вже в будинку в Вокрессоне 1922: застосувння бетону, широкі горизонтальні вікна, що дають багато сонячного світла, всередині - рухливі перегородки, що відокремлюють обідню зону від спальні. Для Ле Корбюзьє вікно було основним елементом інтер'єру, та фасаду. Він писав: «Залізобетон зробив революцію в історії вікна».

Тепер вікно може тягнутися по всьому фасаду, від краю до краю стіни більше не несуть тяжкості, їх можна розкрити або закрити, забезпечити вікнами або, навпаки, додати елементи, ізолюючі від зовнішнього простору – залежно від бажання, конкретних естетичних або функціональних вимог». Ле Корбюзьє включав у свої інтер'єри конструктивні елементи, наприклад масивні колони. У Гарше, близько Парижа, простір будинку поділено на кімнати абстрактним чином, так, що вже не має нічого спільного з традиційним уявленням про розмір, форму, взаємовідносин приміщень.

Думка про великомасштабні «машини для житла» майже переслідувала його. Свої великі житлові блоки Ле Корбюзьє мислив як розвиток вгору вже сформованого у нього типу будинку. В Осінньому салоні художників-декораторів в 1929 році був показаний будинок Ле Корбюзьє, дизайн якого (за винятком деяких деталей) і зараз не застарів; всі елементи сучасного інтер'єру досягли тут свого повного розвитку: приховане освітлення, пластинчаті поверхні, спеціально сконструйовані полиці і шафки, меблі з хромованих трубок. Тепер може здатися, що після першої світової війни сучасна архітектура повсюдно і безперешкодно поширювалася, змітаючи все на своєму шляху, і все, що не відповідало її вимогам, вважалося безнадійно застарілим.

4. Стиль Ар Деко в інтер’єрі

Як і в інших європейських країнах, у Франції перша світова війна сильно вплинула на долю архітектури. У той самий час, коли Ле Корбюзьє так рішуче рвав з традицією, у Франції набирав силу стиль Ар Деко. Цей респектабельний, навіть можна сказати, офіційний стиль, пов’язаний зі «стилем Ріц», в очах багатьох був втіленням справжнього шику.

Французи ніби продовжували вважати ідеальною нормою цей натхненний класикою, простий в деталях вертикально акцентований стиль інтер’єрів, що йде від кінця XVIII століття. У 1920-ті ж роки виникла необхідність у стилі, який нагадував би про цю довоєнну розкіш. Результатом цього прагнення став стиль Ар Деко.

Ар Деко був останнім «новим» стилем, свідомо орієнтованим в минуле. У Франції це був останній варіант неокласицизму, в якому перемішались античність, XVIII століття, вплив російського балету, а часом навіть і примітивного мистецтва. У передісторію цього стилю повинні бути включені і деякі інтер'єри Ар Нуво – такі, як мюнхенская вілла Штука з її очевидною оглядкою на класику. Різниця в тому, що інтер’єри Ар Деко справляють враження суми окремих складових, стильних елементів – меблів, тканин, скла,

металу, кераміки. З класичного репертуару беруться каннельовані колони, фестони, кошики, стилізовані фрукти та квіти (частково засновані на зразках Макінтоша), рельєфи, що представляють класичні або алегоричні сюжети, трактовані з шиком, властивим 1920-м рокам, кесони та інші мотиви. Спокійна елегантність колишнього «класицизму» в динамічну еру машин була вже неможлива; її замінив акцент на швидкості, силі, енергії - в трактуванні людських форм (чоловічих і жіночих), природних стихій (таких, як вода). Однак ряд інтер'єрів Ар Деко мають структуру, відрізнити від неокласичних інтер'єрів початку століття.

В історії дизайну 1920-х років величезну роль зіграла паризька Виставка сучасних декоративних мистецтв і промисловості 1925, де були представлені всі

провідні художні течії того часу. Тут було споруджено декілька спеціальних павільйонів, в яких були представлені новітні рішення сучасного інтер'єру, в тому числі і в дусі Ар Деко. Найвишуканішими на виставці були інтер’єри Жака-Еміля Рюльманна (1879-1933). Як і більшість «декораторів» того часу, він спочатку був меблевим дизайнером. Рюльманн любив працювати з рідкісними дорогими матеріалами, такими, як черепаховий панцир, слонова кістка, лазурит, шкірка ящірки.

Інтер’єр стилю ар-деко. У створенні художнього вигляду інтер’єрів Ар Деко велику роль мав метал. Одним з кращих майстрів по металу в той час був Едгар Брандт. Він поєднував ковane залізо з бронзою, використовував широке коло мотивів – стилізовані птахи, хмари, промені, фонтани, пучки стилізованих квітів. Серед французьких дизайнерів треба згадати також Армана Рато (1882-1938). Він побудував в 1926 році в Мадридському палаці герцогині Альби ванну кімнату з куполом. Ванна з цільного блоку білого мармуру була вправлена в

чорно-білий мрамурову підлогу; на стінах, оброблених золотим лаком, були зображені різноманітні тварини, що гуляють посеред розкішної зелені. Іноді Ар Деко до непомітності зближується з сучасним стилем, особливо під впливом кубізму, який справив значний вплив на інтер’єрну декорацію. Ідеї Ле Корбюзьє, поступово завоювали прихильників, і найбільш пихаті варіанти Ар Деко перестали користуватися успіхом. В основі багатьох інтер'єрів Деко лежали прості форми, на які вже могла накладатися декорація.

Тема 8. Твори мистецтва в сучасному декоруванні інтер’єрів

У 1930-і роки професійна самосвідомість декораторів-дизайнерів зазнала радикальні зміни. Перша їх роль зводилася до того, щоб оформити вже створену архітектуру. Нові технології і матеріали навчили їх мислити конструктивно, а не тільки декоративно. Інше співвідношення архітектури та інтер’єру, що склалося у творчості найбільших зодчих XX століття, також стало фактором, який змусив декораторів по-новому, ширше осмислити свої професійні завдання.

Технічні знання їм стали так само необхідні, як художній смак. Дизайнери вважають, що в сучасному інтер’єрі, незважаючи на його «сучасність», консоль або комод в «стилі Людовика XV» можуть виглядати цілком органічно, при цьому виходять із припущення, що предмети високої художньої якості, до якої б епохи вони не відносилися, що не будуть мати протиріччя один до одного.

Проявом того ж підходу є застосування сучасних меблів в збереженому до дрібниць старовинному інтер’єрі. Дотримуючись діючих в Італії законів про охорону архітектурної спадщини, дизайнери тут намагаються застосувати свої передові концепції архітектури та інтер’єру всередині ретельно охороняючою старовинною архітектурою «оболонки», досягаючи унікального за своїм характером художнього співвідношення між красою старовинної архітектурної деталі і строго сучасного стилю інтер’єру.

Повною протилежністю цим дизайнерам є ті, хто заперечує можливість будь-якого зв'язку з історичними стилями і створює інтер’єри, цілком засновані (наскільки це можливо) на принципах сучасної архітектури і дизайну. Всі вони, зрозуміло, в тій чи іншій мірі є послідовниками великих новаторів XX століття – Ле Корбюзьє або Місан ван дер Рое.

Один архітектор відрізняється від іншого вишуканістю своїх варіацій на цю загальну тему: чисті форми, підкреслені білим забарвленням, скло і та чи інша конструкція освітлення. Ефект «модерністських» інтер’єрів багато в чому досягається якраз завдяки новим ідеям, що стосуються пристроїв освітлення, прихованого або прямого. Для цих дизайнерів більше, ніж для традиціоналістів, важливі такі архітектурні моменти, як конструкція і простір. Так само очевидно

й те, що їхня робота сильно пов'язана з промисловим дизайном. Інтер'єри цього типу зближуються з інтер’єрами офісів і музеїв – до них застосуємо той же критерій функціональної ясності, максимального використання простору, раціонального освітлення. Делікатна експозиція окремих творів мистецтва має тут, мабуть, навіть більше значення, ніж в традиційному інтер’єрі. У той же час сучасний інтер’єр, подібно конторам, наповнюється готовими, вбудованими, збірними меблями, що продаються в магазинах.

Мистецтво та інтер’єр — це нерозривний зв’язок, що існував упродовж століть. Твори живопису, скульптури, інсталяції, арт-об’єкти не лише прикрашають простір, а й надають йому характеру, створюють атмосферу, відображають смак власника та навіть впливають на психологічний стан мешканців. У сучасному світі, де дизайн став повноцінною частиною способу життя, твори мистецтва відіграють ще важливішу роль, ніж будь-коли раніше. Вони можуть стати центром композиції інтер’єру, створити настрій чи навіть визначити стиль усього простору.

Сучасне декорування інтер’єрів активно використовує картини,

скульптури, інсталяції та навіть цифрове мистецтво. Більше немає обмежень щодо стилю чи тематики – абстракція, класичний реалізм, експресіонізм чи мінімалістичні композиції знаходять своє місце як у приватних будинках, так і в громадських просторах. Усе залежить від того, який настрій прагне створити дизайнер і які ідеї хоче передати власник помешкання.

Одним із найбільш популярних способів використання мистецтва в інтер'єрі є живопис. Картини стали не просто елементом декору, а повноцінним акцентом, який може змінити сприйняття простору. Наприклад, великоформатні полотна в стилі абстракціонізму здатні зробити мінімалістичний інтер'єр більш виразним, а класичні пейзажі чи портрети додадуть простору елегантності та глибини. Дизайнери часто обирають великі картини в сучасному стилі, щоб вони домінували у просторі та задавали тон усьому інтер'єру.

Особливого значення набувають модульні картини, які складаються з кількох частин. Вони створюють ефект розширеного простору і дозволяють експериментувати з розміщенням. Також популярними стали цифрові принти на полотнах, які дозволяють інтегрувати в інтер'єр будь-яке зображення, включаючи персоналізовані дизайни, фотографії чи репродукції знаменитих

картин у новій інтерпретації.

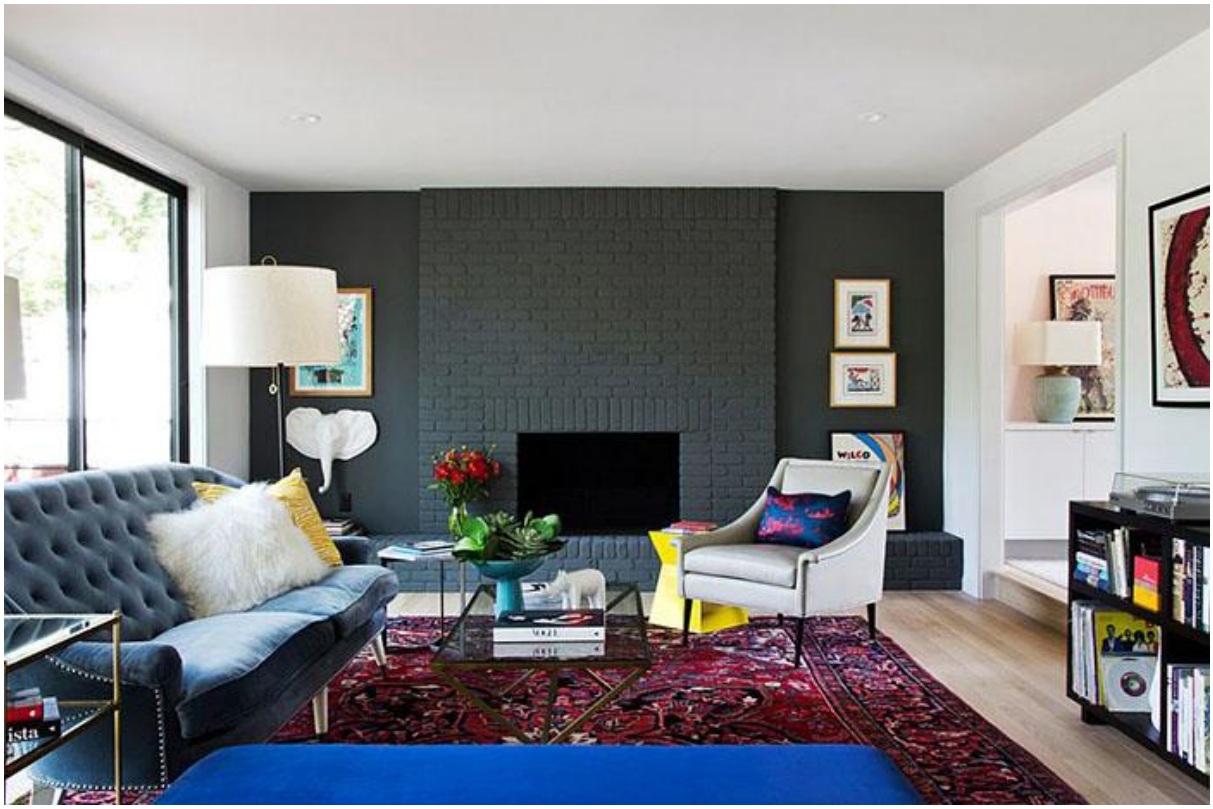
Не менш важливим елементом декорування є скульптури. У сучасному інтер'єрі вони відіграють особливу роль, додаючи простору об'ємності та динаміки. Скульптури можуть бути як класичними – з мармуру чи бронзи, так і сучасними – виконаними з металу, скла, пластику чи навіть дерева. Багато дизайнерів обирають великі скульптурні композиції як центральний акцент в інтер'єрі. Наприклад, футуристичні абстрактні скульптури чудово вписуються у стилі хай-тек та модерн, тоді як бронзові статуетки можуть доповнити класичний чи еклектичний інтер'єр.

Окремої уваги заслуговують інсталяції – мистецькі композиції, що взаємодіють із простором. У сучасному інтер'єрі інсталяції використовуються все частіше, особливо у великих громадських приміщеннях, таких як готелі, ресторани, офіси, виставкові зали. Вони можуть бути виконані з найрізноманітніших матеріалів, починаючи від скла і металу, закінчуючи текстилем, дзеркалами чи навіть природними елементами. Інсталяції можуть змінюватися залежно від освітлення, руху повітря чи положення глядача, що робить їх живим мистецтвом у просторі.

Цікавою тенденцією стало використання цифрового мистецтва в інтер’єрах. У сучасних будинках і громадських приміщеннях все частіше з’являються інтерактивні цифрові панелі, голографічні проєкції, LED-екрани, які транслюють мистецькі роботи. Це відкриває нові можливості для дизайну, адже цифрове мистецтво дозволяє змінювати атмосферу простору в реальному часі, адаптуючи його під настрій мешканців чи функціональність приміщення.

Окрім картин, скульптур та інсталяцій, важливим елементом мистецького декору є декоративні панно, мозаїки, художній розпис стін та стель. У приватних будинках, особливо в стилі неокласика, арт-деко чи еклектика, популярними є розписи в техніці фрески. Вони додають інтер’єру ексклюзивності та розкоші. У сучасних стилях розписи виконуються у мінімалістичних чи графічних формах, підкреслюючи простоту та естетичну довершеність.

Важливим трендом є персоналізація мистецтва в інтер’єрі. Багато дизайнерів та замовників прагнуть не просто купити готовий арт-об’єкт, а замовити щось унікальне, створене спеціально для їхнього простору. Це можуть бути картини на замовлення, скульптури за індивідуальним проєктом або навіть інтеграція мистецьких елементів у меблі та архітектурні рішення.

Твори мистецтва відіграють величезну роль у створенні атмосфери приміщення. Вони можуть робити простір більш динамічним, живим, а можуть, навпаки, додати спокою та гармонії. Абстрактні картини та інсталяції стимулюють уяву та мислення, тоді як природні мотиви у живописі чи скульптурі сприяють релаксації та відчуттю затишку.

Таким чином, мистецтво у сучасному інтер’єрі – це не просто естетика, а спосіб самовираження, джерело натхнення та засіб створення атмосфери. Від класичних картин до футуристичних цифрових панно – кожен елемент мистецтва у просторі формує унікальну історію та робить інтер’єр живим.

Тема 9. Твори декоративно-прикладно, ужиткового, монументального мистецтва та інтерактивне мистецтво в сучасному декоруванні інтер'єрів

Сучасний інтер'єр – це не просто поєднання меблів, кольорів і матеріалів, а справжній синтез мистецтва, технологій і дизайнерських рішень. Однією з найважливіших складових сучасного простору є твори декоративно-прикладного, ужиткового, монументального мистецтва та інтерактивне мистецтво. Вони створюють особливу атмосферу, додають простору унікальності та дозволяють людям відчути себе частиною творчого середовища.

Декоративно-прикладне мистецтво включає в себе безліч напрямків: художню кераміку, текстиль, мозаїку, розпис, вітражі, кування та різьблення по дереву. Це мистецтво, яке поєднує естетику та функціональність. В інтер'єрах воно використовується для створення ексклюзивного декору, який неможливо відтворити фабричними методами. Наприклад, керамічні панно на стінах додають виразності кухні або ванній кімнаті, а ручні гобелени стають центральним акцентом у вітальні чи спальній зоні.

Художній текстиль є ще одним важливим напрямком декоративно-прикладного мистецтва. Це не тільки килими та гобелени, а й ручна вишивка,

аплікації, плетені елементи. Сучасні дизайнери все частіше використовують текстильні панно, створені за спеціальним замовленням, щоб підкреслити стиль інтер'єру. Наприклад, у скандинавському стилі популярні грубо текстуровані плетені килими з натуральних матеріалів, а в арт-деко – парчеві й оксамитові драпірування з золотистим відблиском.

Окремо варто відзначити вітражне мистецтво. Якщо раніше воно асоціювалося переважно із сакральною архітектурою, то сьогодні вітражі широко застосовуються в житлових та громадських просторах. Вітражні вставки у дверях, перегородках, декоративних панно або навіть у меблевих фасадах створюють унікальне відчуття гри світла та кольору. У сучасних стилях дизайнери експериментують із геометричними формами та мінімалістичними композиціями, що додає простору легкості та динаміки.

Ужиткове мистецтво також відіграє важливу роль у сучасному інтер'єрі. Це всі ті предмети, що мають не лише естетичну, а й практичну функцію. Дизайнерський посуд, унікальні світильники ручної роботи, авторські меблі, створені ремісниками, – усе це робить інтер'єр більш живим і наповненим особистістю власника. У сучасних трендах популярною є кераміка, яка використовується не тільки для посуду, а й для декоративних елементів, таких як

вази, статуетки, підсвічники.

Монументальне мистецтво – це масштабні художні рішення, що впливають на простір у цілому. До нього належать мозаїки, фрески, великі скульптури та барельєфи. Такі елементи найчастіше використовуються в громадських просторах: готелях, музеях, театрах, бізнес-центрах, але дедалі частіше з’являються і в приватних будинках. Наприклад, художній розпис стін може стати центральним акцентом вітальні, а масштабна мозаїка з природних каменів – прикрасою холу або тераси.

Особливо популярними стали барельєфи – рельєфні панно, що створюють об’ємний ефект на стінах. Вони можуть бути виконані з гіпсу, бетону, металу або навіть дерева. У сучасних інтер’єрах барельєфи часто використовують у монохромній палітрі, що надає простору мінімалістичної елегантності.

Новою хвилею в оформленні інтер’єрів стало інтерактивне мистецтво. Це особливий напрям, який поєднує мистецтво та технології, створюючи динамічні арт-об’єкти, що реагують на глядача або змінюються в реальному часі. У сучасному декоруванні інтер'єрів інтерактивне мистецтво набуло великої популярності завдяки цифровим екранам, проекційним технологіям та LED-панелям.

Одним із найпоширеніших видів інтерактивного мистецтва є цифрові

картини. Це LED-екрани, які транслюють змінні зображення, адаптуючись до часу доби або настрію власника. Такі рішення ідеально підходять для хай-тек інтер'єрів або футуристичних просторів.

Проекційне мистецтво також набуває популярності. Завдяки спеціальним проєкторам на стінах, стелях або навіть підлогах створюються анімовані зображення. Наприклад, у громадських будівлях це можуть бути інтерактивні фони, що змінюються залежно від сезону чи подій. У житлових інтер'єрах проекційні інсталяції використовуються для створення розслаблюючої атмосфери, наприклад, імітації зоряного неба або руху океанських хвиль.

Ще одним цікавим рішенням є інтерактивні скульптури та арт-об'єкти, які реагують на рух, світло або навіть дотик. Наприклад, світлові панно, що змінюють кольори при дотику, або арт-інсталяції, що реагують на рух повітря та створюють ефект «живого мистецтва».

Таким чином, сучасний інтер'єр неможливо уявити без творів декоративно-прикладного, ужиткового, монументального та інтерактивного мистецтва. Вони роблять простір унікальним, гармонійним та наповненим емоціями. Від традиційних гобеленів і мозаїк до цифрових екранів і

інтерактивних скульптур – усе це формує сучасний підхід до дизайну, у якому мистецтво стає частиною повсякденного життя.

Тема 10. Настінний розпис в сучасному декоруванні інтер’єрів

Настінний розпис у сучасному інтер’єрі – це не просто елемент декору, а справжнє мистецтво, що здатне повністю змінити сприйняття простору, створити унікальну атмосферу та підкреслити індивідуальність інтер’єру. У різні історичні епохи настінний розпис відігравав важливу роль у дизайні інтер’єрів – від фресок у стародавніх храмах до грандіозних розписів епохи Ренесансу. Сьогодні він переживає новий етап розвитку, поєднуючи традиційні техніки з сучасними тенденціями, створюючи унікальні та виразні рішення для житлових і громадських просторів.

Настінний розпис як головний акцент у просторі

У сучасному декоруванні інтер’єрів настінний розпис використовується

для створення акцентів у просторі. Він здатний замінити шпалери, панелі чи будь-яке інше покриття, роблячи стіну справжнім витвором мистецтва. Завдяки ручному розпису можна досягти унікального дизайну, який неможливо відтворити серійним виробництвом.

Дизайнери часто використовують настінний розпис у вітальнях, спальнях, дитячих кімнатах, а також у громадських просторах: ресторанах, готелях, офісах, виставкових залах. Він може бути виконаний у будь-якому стилі – від класичного до абстрактного, від природних мотивів до футуристичних композицій.

Наприклад, у мінімалістичних інтер’єрах популярні чорно-білі графічні малюнки, що нагадують ескізи вугіллям або тушшю. Вони додають простору елегантності, не перевантажуючи його деталями. В інтер’єрах у стилі лофт нерідко використовують імітацію графіті або промислових панно, що нагадують стінопис у міському середовищі.

Популярні техніки настінного розпису

Сучасний настінний розпис може виконуватися у різних техніках, кожна з яких має свої особливості та візуальний ефект.

1. **Фресковий розпис** – одна з найдавніших технік, яка сьогодні знову набуває популярності. Фрески створюються на вологій штукатурці, що дозволяє фарбі проникати вглиб матеріалу, роблячи зображення довговічним. Сучасні технології дозволяють імітувати ефект фрески навіть на звичайних стінах, використовуючи спеціальні фарби та штукатурні суміші.

2. **Аерографія** – сучасна техніка, що дозволяє створювати реалістичні картини з плавними переходами кольорів. Аерографічний розпис широко використовується для створення великих панорамних зображень, пейзажів, абстракцій. Це чудове рішення для просторих приміщень, де необхідно досягти ефекту глибини.

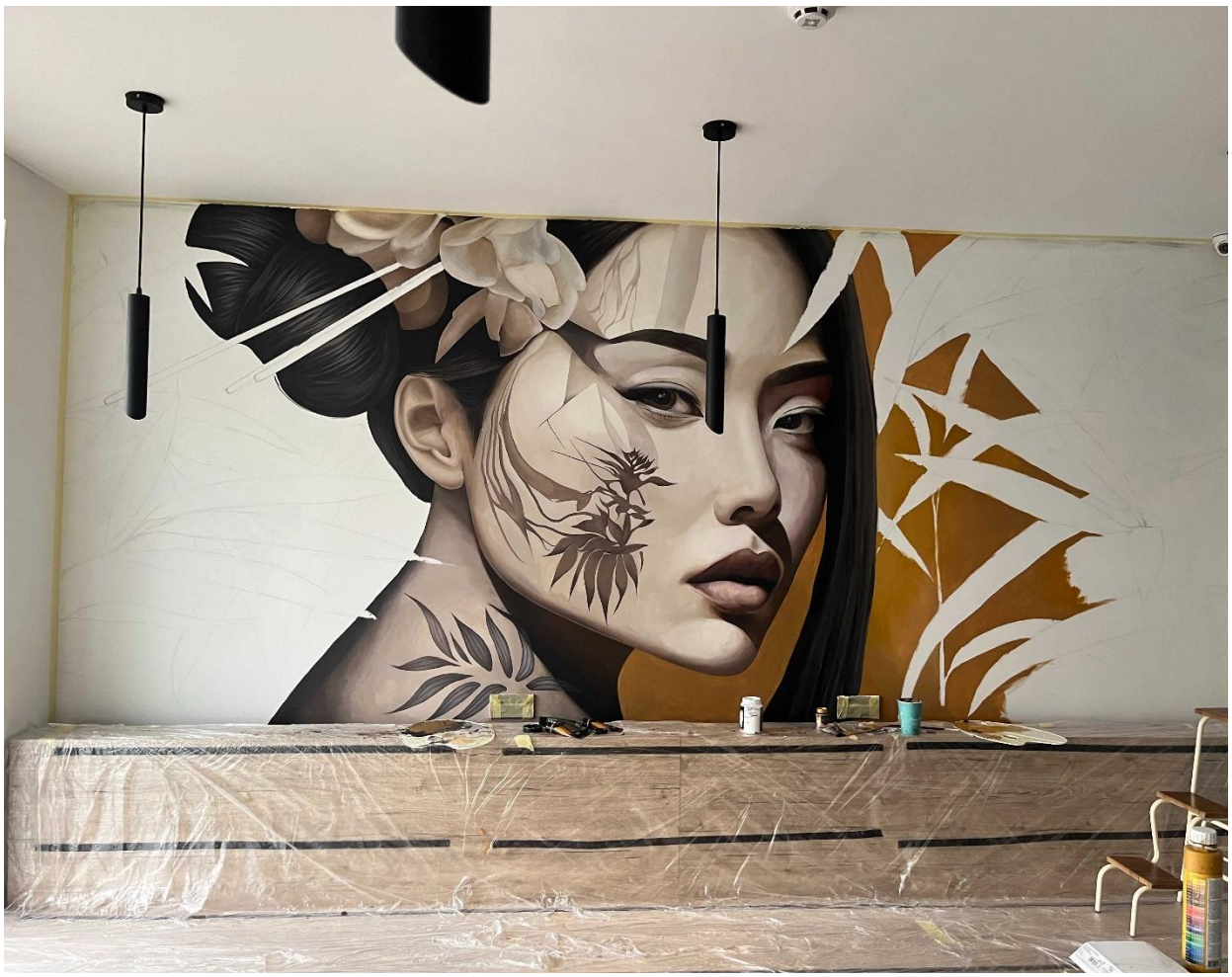
3. **Графічний розпис** – це монохромні або кольорові зображення, що нагадують малюнки олівцем, тушшю або вугіллям. Такий стиль популярний у сучасних інтер'єрах, особливо в скандинавському або мінімалістичному дизайні. Він може включати ескізи архітектурних споруд, контурні зображення людей, рослинні мотиви.

4. **Флуоресцентний та світловий розпис** – це один із новітніх трендів у настінному мистецтві. Використання спеціальних світловідбивних або ультрафіолетових фарб дозволяє створювати двошарові зображення, які змінюють вигляд при зміні освітлення. Це чудовий варіант для барів, клубів, дитячих кімнат або сучасних арт-просторів.

5. **Об’ємний 3D-розпис** – особливий напрямок, який використовує оптичні ілюзії для створення ефекту тривимірного простору. Це може бути імітація відкритого вікна, реалістичного пейзажу або навіть цілої архітектурної композиції. Такий вид розпису часто використовується у великих холах, готелях, ресторанах, а також у житлових інтер’єрах для створення візуальної глибини.

Настінний розпис у житлових приміщеннях

Настінний розпис у будинках і квартирах дозволяє створювати унікальні композиції, що підкреслюють характер мешканців.

- **У вітальні** можна використовувати великоформатні художні розписи, що імітують природні пейзажі, абстракції або урбаністичні сцени. Це дозволяє створити ефект присутності у певному місці, наприклад, у горах, біля океану чи в мегаполісі.
- **У спальнях** популярні ніжні пастельні малюнки, що створюють атмосферу спокою та релаксації. Це можуть бути акварельні квіткові мотиви, місячні пейзажі або геометричні патерни.
- **Дитячі кімнати** часто оформлюють розписом у стилі казкових сюжетів, мультфільмів, зоряного неба або тваринного світу. Такі рішення сприяють розвитку уяви дитини та створюють затишну атмосферу.
- **На кухнях і в столових** актуальними є розписи, що імітують мозаїку, старовинні фрески або натюрморти. Вони надають приміщенню характеру та підкреслюють його стиль.

Настінний розпис у громадських просторах

Ресторани, кафе, готелі та офіси все частіше використовують настінний розпис для створення унікального іміджу.

- У ресторанах популярні масштабні фрески, що відображають культуру та атмосферу кухні закладу (італійські вулички, марокканські орнаменти, японські краєвиди).
- У готелях часто використовуються абстрактні розписи або великі настінні панно, що додають простору витонченості та статусності.
- В офісах настінний розпис може відображати філософію компанії, її історію або мотиваційні гасла у креативному форматі.

Настінний розпис у сучасному декоруванні інтер’єрів – це не просто спосіб прикрасити приміщення, а справжнє мистецтво, що додає унікальності та глибини простору. Завдяки різноманітним технікам, стилям і матеріалам,

настінний розпис може бути адаптований до будь-якого приміщення, створюючи в ньому неповторну атмосферу. Це чудовий інструмент для дизайнерів, художників і всіх, хто прагне зробити свій інтер’єр оригінальним і стильним.

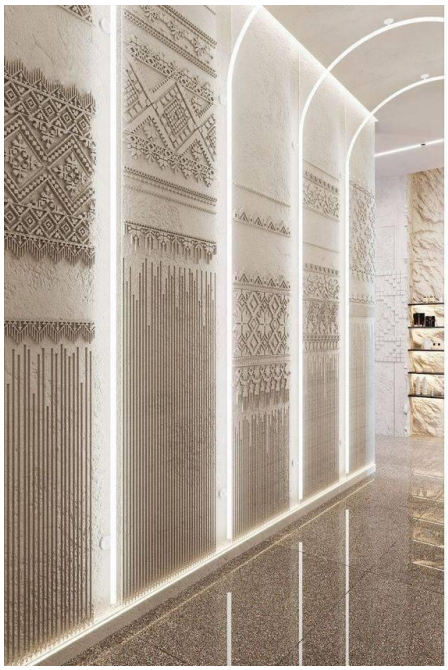
Тема 11. Майоліка та кераміка. Фреска та мозаїка в сучасному декоруванні інтер'єрів

Мистецтво майоліки, кераміки, фрески та мозаїки існує століттями і залишається одним із найважливіших елементів у декоративному оздобленні приміщень. Колись ці види мистецтва слугували для прикрашення храмів, палаців, громадських просторів, а сьогодні вони стали невід'ємною частиною сучасного інтер'єру, вдало поєднуючи традиційні техніки з інноваційними матеріалами. Від розкішних мозаїчних панно до стриманих фрескових мотивів – ці декоративні прийоми допомагають створювати унікальну атмосферу та надавати простору індивідуальності.

Майоліка та кераміка завжди вважалися ознакою вишуканого смаку. Майоліка – це особливий вид глазурованої кераміки, який вперше став популярним у середньовічній Італії. Вона відзначається яскравими барвами, складними орнаментами, глибоким блиском і унікальними мотивами. У сучасному інтер'єрі майоліка використовується для облицювання стін, кухонних фартухів, підлогових покриттів, декоративних вставок у меблі, а також у вигляді

окремих арт-об’єктів. Дизайнери часто використовують її у стилі середземноморських інтер’єрів, ретро-дизайні, бохо та еклектиці. Майолікові плитки можуть утворювати цілі композиції на стінах кухонь і ванних кімнат, додаючи простору кольору та динаміки. Завдяки сучасним технологіям виробництва можна створювати імітації старовинної майоліки, що додає приміщенням атмосфери минулих епох.

Кераміка в сучасному дизайні є універсальним матеріалом, що знаходить своє місце у найрізноманітніших стилях – від класики до мінімалізму. Керамічні панно, плитка ручної роботи, декоративні вази, скульптури – усе це може стати унікальним акцентом в інтер’єрі. Велике значення має текстура та глибина керамічних поверхонь: матові, глянцеві, з ефектом тріщин або шорсткої поверхні – ці деталі створюють особливий візуальний ефект і надають приміщенню характеру. В останні роки популярності набувають великоформатні керамічні панелі, що імітують натуральний камінь, бетон або метал, дозволяючи створювати сучасні та стильні простори.

Фреска – це мистецтво настінного розпису, яке з давніх часів використовувалося у храмах, палацах і громадських будівлях. Завдяки своїй довговічності та унікальній текстурі вона залишається актуальною і сьогодні. У сучасному декоруванні інтер'єрів фрески використовуються не лише у класичних просторах, а й у сучасних дизайнах, додаючи їм глибини, розкоші та унікальності. Фрескові техніки чудово поєднуються з мінімалістичними стилями, створюючи ефект старовини та історичної значущості. Завдяки сучасним матеріалам можна створювати імітації фрескових розписів на будь-яких поверхнях, від стін і стель до меблів і декоративних панелей. Найпопулярнішими тематиками фресок є міські пейзажі, античні мотиви, флористичні візерунки та абстрактні композиції.

Мозаїка – це ще один спосіб створення унікального декору, що завжди асоціюється з елітним дизайном. Вона може бути виконана з різних матеріалів: скла, натурального каменю, кераміки, металу, дзеркал. У сучасному інтер'єрі мозаїка широко використовується в оформленні ванних кімнат, басейнів, кухонь, а також у вигляді окремих арт-об'єктів. Особливо ефектно виглядають мозаїчні панно, які створюють унікальні візуальні ефекти та додають простору глибини. Завдяки сучасним технологіям мозаїку можна використовувати не лише у класичних, а й у сучасних стилях, таких як хай-тек, модерн та мінімалізм.

Мозаїчне мистецтво дозволяє експериментувати з текстурами, відтінками та формами, створюючи приголомшливі декоративні ефекти. Вона може використовуватися для оформлення камінних зон, підлог, стель, фасадів меблів, а також у вигляді художніх панно, що стають головним акцентом у приміщенні. Скляна мозаїка чудово підходить для створення ефекту переливів і глибини кольору, а натуральний камінь додає інтер'єру природної текстури та благородства. У великих громадських просторах мозаїчні композиції стають частиною архітектурного рішення, інтегруючись у стіни, підлогу або навіть меблеві елементи.

У сучасних інтер'єрах майоліка, кераміка, фреска та мозаїка використовуються не тільки для естетичної краси, а й для створення особливої

атмосфери. Вони можуть додати приміщенню динаміки або, навпаки, заспокоїти простір, створивши ефект гармонії та рівноваги. Це не просто декоративні елементи, а спосіб висловити унікальність інтер’єру, зробити його справжнім витвором мистецтва. У руках майстрів і дизайнерів ці матеріали стають інструментами для створення вражаючих композицій, що перетворюють приміщення на унікальний художній простір.

Завдяки розвитку технологій і новим дизайнерським рішенням майоліка, кераміка, фреска та мозаїка продовжують залишатися актуальними у сучасному декоруванні. Вони поєднують у собі традиції минулого та сучасні тренди, дозволяючи створювати стильні, витончені й гармонійні інтер’єри. Це доводить, що мистецтво не стоїть на місці, а постійно розвивається, знаходячи нові форми вираження у просторі.

Тема 12. Меблі в сучасному декоруванні інтер’єрів

Меблі є серцем будь-якого інтер’єру, визначаючи не лише його стиль, а й комфорт, функціональність і навіть атмосферу приміщення. У сучасному декоруванні інтер’єрів меблі стали не просто предметами обстановки, а повноцінним інструментом самовираження. Дизайнери експериментують з формами, матеріалами, кольорами та технологіями, створюючи унікальні рішення, що відповідають найрізноманітнішим потребам. Завдяки цьому сучасні меблі можуть бути лаконічними й мінімалістичними або, навпаки, яскравими й епатажними, але в будь-якому випадку вони залишаються важливим елементом загальної концепції простору.

Один із головних трендів у сучасному меблюванні – багатофункціональність. Швидкий ритм життя та зміни потреб диктують необхідність створення меблів, які можуть легко адаптуватися під різні ситуації. Наприклад, трансформовані столи, які можуть змінювати свою висоту або розкладатися для прийому гостей, модульні дивани, що дозволяють змінювати конфігурацію залежно від обставин, або ліжка з вбудованими системами зберігання. Такі рішення особливо актуальні для малогабаритних квартир і студій, де кожен квадратний метр повинен бути використаний максимально

ефективно.

Ще однією важливою тенденцією стало використання природних матеріалів. Усе більше дизайнерів звертаються до натурального дерева, каменю, ротанга, бавовни, льону, вовни та кераміки. Ці матеріали не лише створюють затишок, а й відповідають екологічним стандартам, адже сучасний інтер’єр дедалі більше орієнтується на сталий розвиток. Дерев’яні меблі з мінімальним обробленням, грубі фактури, які підкреслюють природну красу матеріалу, і поєднання різних текстур стали невід’ємними елементами сучасного дизайну. Натуральні матеріали гармонійно вписуються в різні стилі, від скандинавського мінімалізму до лофту та бохо.

Форми сучасних меблів також зазнали значних змін. Якщо раніше домінували строгі геометричні лінії, то сьогодні все більшої популярності набувають м’які, округлі, органічні форми, що нагадують природні контури. Закруглені спинки стільців, хвилясті форми диванів, овальні журнальні столи – все це допомагає створити комфортний, візуально приємний простір, у якому відчувається легкість і гармонія. У тренді також меблі-скульптури, які не просто виконують функціональну роль, а й є арт-об’єктами.

Колірна палітра меблів у сучасному декоруванні також стала більш вільною. Якщо раніше домінували нейтральні відтінки – бежевий, сірий, білий, то сьогодні дизайнери все частіше звертаються до глибоких, насичених кольорів. Смарагдово-зелений, темно-синій, бордовий, гірчичний – такі відтінки додають інтер’єру характеру, роблять його більш стильним і виразним. Окрім того, у моді залишається монохромний підхід, коли меблі виконані в одному кольорі, але різних відтінків і текстур.

Важливе місце в сучасному дизайні займає технологічність меблів. Смарт-меблі, оснащені підсвічуванням, зарядними станціями, вбудованими колонками або системами управління за допомогою мобільного додатка, стають дедалі популярнішими. Наприклад, ліжка з вбудованими аудіосистемами, кухонні шафи з сенсорним відкриванням, столи з бездротовими зарядками – усе це робить життя зручнішим та комфортнішим.

У громадських просторах меблі відіграють не менш важливу роль. Вони повинні не лише забезпечувати комфорт, а й відповідати загальній концепції простору. Наприклад, у сучасних офісах дедалі частіше використовують модульні меблі, що дозволяють легко змінювати планування. Вони можуть бути швидко адаптовані під командну роботу або зони відпочинку. У ресторанах і кафе меблі виконують не лише утилітарну, а й естетичну функцію: оригінальні форми стільців, незвичайні матеріали, креативні столи створюють атмосферу закладу та стають його візитною карткою.

Окремо варто згадати меблі в готелях, де комфорт гостей є головним пріоритетом. Тут активно використовуються меблі з високоякісних матеріалів, що витримують часте використання, а також багатофункціональні рішення, що забезпечують максимальну зручність. Наприклад, ліжка з регульованими

матрацами, розкладні дивани, вбудовані системи зберігання в тумбах і шафах.

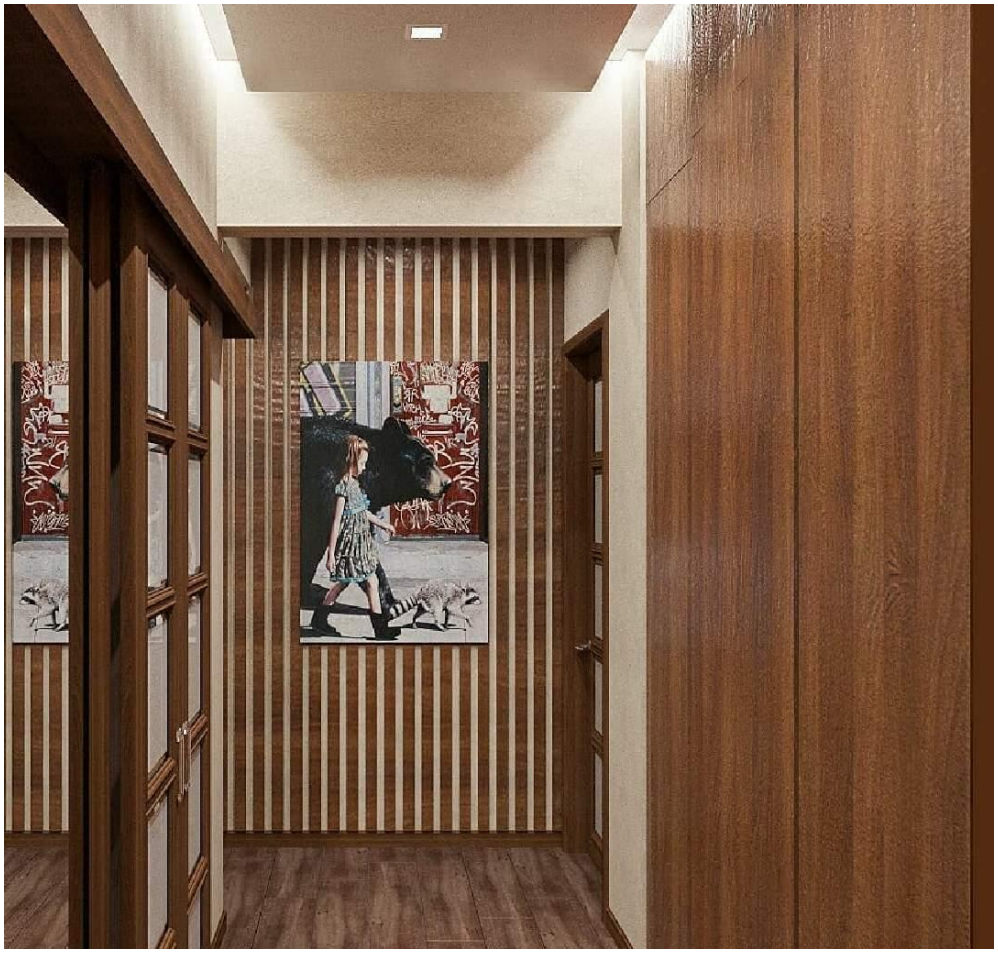
Одним із найцікавіших напрямків у сучасному меблюванні є повернення до традиційних ремісничих технік. Ручне різьблення, плетені меблі, художнє кування – усе це знову набирає популярності, додаючи інтер'єру унікальності. Ремісничі меблі мають неповторний характер, адже кожен виріб створюється вручну й не має ідентичних копій. Це особливо актуально для тих, хто цінує ексклюзивність і індивідуальний підхід у дизайні.

Таким чином, меблі в сучасному декоруванні інтер'єрів – це поєднання естетики, функціональності, технологічності та екологічності. Вони не тільки визначають стиль приміщення, а й впливають на його зручність, настрій і загальну атмосферу. Завдяки безмежним можливостям дизайну, сучасні меблі можуть бути як стриманими й мінімалістичними, так і яскравими, сміливими, футуристичними. Вони допомагають створювати простір, який відповідає способу життя людини, її цінностям та бажанням, роблячи інтер'єр гармонійним і довершеним.

Тема 13. Види декору, оздоблювальні матеріали стін, стель та підлог. Принципи та прийоми художнього декорування стін, підлоги та стелі в сучасному інтер'єрі

Декорування простору – це справжнє мистецтво, яке допомагає перетворити будь-яке приміщення, наповнивши його стилем, комфортом і характером. Важливими складовими цього процесу є оздоблення стін, стелі та підлоги, адже саме ці елементи задають тон усьому інтер'єру. Вибір матеріалів та технік оформлення може суттєво змінити сприйняття простору, зробити його візуально більшим, теплішим, затишнішим або, навпаки, холодним та мінімалістичним. Сучасний дизайн інтер'єру пропонує величезний вибір варіантів оздоблення, що дозволяють створювати унікальні композиції, поєднуючи традиційні матеріали з інноваційними технологіями.

Настінний декор – це один із найважливіших аспектів оформлення приміщення. Традиційно для оздоблення стін використовуються фарбування,

шпалери, декоративна штукатурка, панелі, мозаїка, художній розпис. Сучасний ринок пропонує безліч варіантів, серед яких можна знайти як класичні, так і ультрасучасні рішення. Наприклад, фарбування стін залишається популярним завдяки своїй універсальності та можливості обирати будь-який відтінок. Для створення більш глибокого ефекту використовують декоративні фарби з перламутровими частинками, ефектом металу або текстурою оксамиту.

Декоративна штукатурка є ще одним стильним рішенням. Вона може імітувати природні матеріали, такі як камінь, бетон, мармур, або мати ефект розмитої акварелі. Один із найпопулярніших видів – венеціанська штукатурка, яка додає інтер’єру елегантності та благородства. Якщо ж є бажання додати приміщенню тепла та затишку, варто звернути увагу на дерев’яні панелі або ламелі, які чудово поєднуються з сучасними мінімалістичними інтер’єрами.

Шпалери також не втратили своєї актуальності. Особливо популярними стали текстильні шпалери, що додають простору затишку та шляхетності, а також вінілові шпалери з об’ємним рельєфом. Для акцентних стін часто використовують фотошпалери або шпалери з металізованим ефектом, які можуть створювати цікаву гру світла та відблисків.

Ще один тренд – 3D-панелі, які додають інтер’єру глибини та рельєфності. Вони можуть бути виготовлені з гіпсу, пластику, дерева або навіть металу. Такі панелі часто використовуються для оформлення стін у вітальні або спальні, створюючи яскравий акцент у приміщенні.

Підлога відіграє не меншу роль в оформленні інтер’єру, ніж стіни. Саме вона визначає загальний настрій простору та може зробити приміщення більш теплим або, навпаки, строгим. Натуральне дерево залишається класичним варіантом, адже паркет, масивна дошка чи інженерна дошка мають привабливий вигляд і довговічність. Альтернативою можуть стати ламінат або вінілова плитка, що імітують текстуру дерева чи каменю.

Керамічна плитка та керамограніт – ідеальні варіанти для кухонь, ванних

кімнат та холів. Вони не тільки стійкі до вологи, але й дозволяють створювати унікальні візерунки та мозаїчні композиції. Наприклад, плитка у стилі майоліки або з етнічними орнаментами чудово підходить для середземноморських та еклектичних інтер'єрів.

Для сучасних просторів все частіше використовують наливні підлоги, що дозволяють створювати ідеально рівне покриття з ефектом дзеркальної глянцевої або матової поверхні. Вони можуть бути однотонними або мати 3D-ефект, що додає інтер'єру футуристичного вигляду.

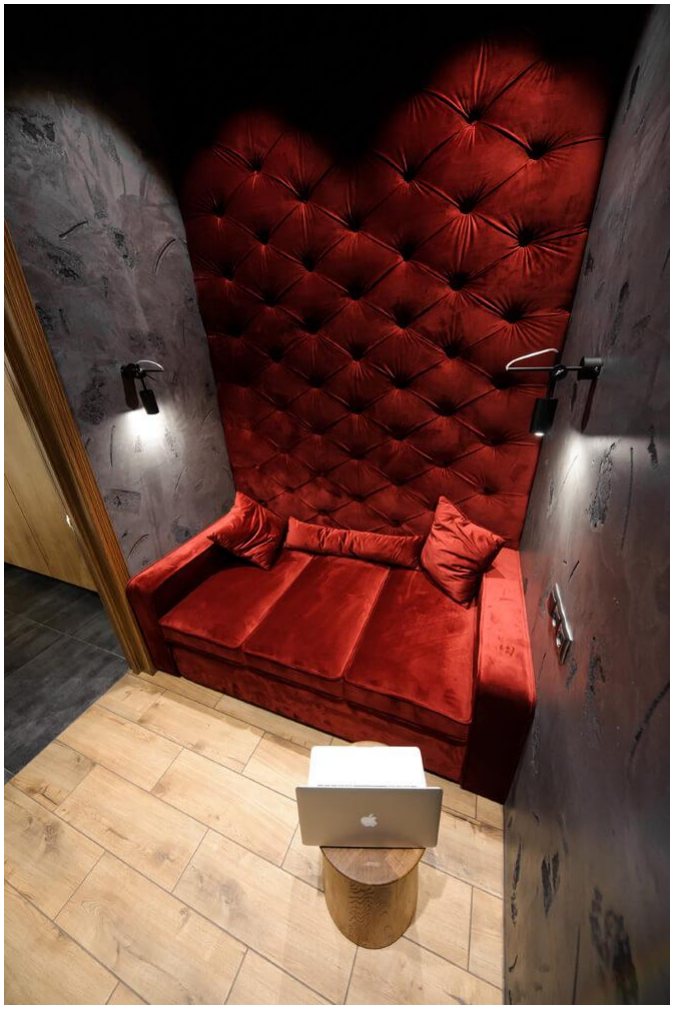
Оформлення стелі також може відігравати ключову роль у дизайні приміщення. Традиційний білий колір – це лише один із варіантів, тоді як сучасні тенденції пропонують цікавіші рішення. Натяжні стелі з ефектом зоряного неба, дзеркальні або лаковані поверхні візуально розширюють простір та додають йому легкості. Гіпсокартонні конструкції дозволяють створювати багаторівневі композиції, інтегруючи приховане освітлення, що робить простір більш виразним.

Для класичних і арт-деко інтер'єрів ідеальним варіантом стане ліпнина,

яка додає простору розкоші. Вона може використовуватися як окремі декоративні елементи або ж у вигляді цілих композицій на стелі. Для скандинавських чи лофт-інтер’єрів цікавим рішенням можуть бути відкриті дерев’яні балки, що створюють ефект теплоти та природності.

Принципи та прийоми художнього декорування базуються на гармонійному поєднанні матеріалів, кольорів та фактур. Одним із ключових прийомів є використання контрасту – наприклад, світлі стіни у поєднанні з темною підлогою або яскравий акцент на одній стіні. Це допомагає візуально зонувати простір та створювати баланс у дизайні.

Ще одним важливим аспектом є текстура. Поєднання гладких і рельєфних поверхонь, матових і глянцевих фактур створює складні, багатошарові інтер’єри, які виглядають більш цікавими та живими.

Гра з освітленням також є ключовим елементом художнього оформлення. Завдяки правильно розміщеним світильникам можна підкреслити текстуру

матеріалів, виділити акцентні стіни або створити ефектний візуальний простір. Наприклад, LED-підсвічування під панелями або по периметру стелі допомагає зробити приміщення більш легким і повітряним.

Таким чином, сучасне декорування інтер'єру – це не просто вибір матеріалів, а ціле мистецтво створення гармонійного та стильного простору. Використання різноманітних технік, поєднання фактур та кольорів, експерименти з освітленням та інноваційними матеріалами дозволяють створювати унікальні інтер'єри, які не лише привабливо виглядають, але й дарують комфорт та затишок. Незалежно від стилю, головне – знайти баланс між естетикою та функціональністю, зробивши кожен елемент інтер'єру частиною єдиної концепції.

Тема 14. Освітлення в сучасному інтер’єрі

Поява нових технічних засобів внутрішнього освітлення на сучасному світлотехнічному ринку вимагає визначати переваги при їх використанні. Головним напрямом їх розвитку, що відносяться до проблеми внутрішнього освітлення: світло діоди та освітлювальні прилади на їх основі, колірне освітлення та плоскі світильники з великою світловою поверхнею.

Плоскі світильники з великими світловими поверхнями зі змішаним кольором або без нього, які можуть імітувати природне світло від вікон, фонарів верхнього світла або скляної стелі представлені великою кількістю фірм. Крім того, вони приймають участь в створенні архітектурного образу приміщень. Більшість плоских світильників займають нішу між світловими стелями та точковими світильниками, в яких використовують технології мікропризматичних плівок.

Класична світлотехніка намагається встановити мінімальні вимоги до якісного освітлення через нормальні показники якості, базуються на дослідах вобласті фізіологічної оптики та зорової працездатності. Вимого, встановлені групою стандартів DIN 5035 та Європейські норми EN 1246 – 1,2002, в більшій мірі ґрунтуються на такому підході. При проектуванні освітлювальних установок норми поки що не враховують ні візуальний аспект освітлення, що враховує проблему здоров’я людей, ні естетичні аспекти освітлення.

Філософія освітлення, яку використовують світлодизайнери та архітектори, стосується якості освітлення, орієнтується на споживачів.

Найбільш актуальні та перспективні тенденції в розвитку внутрішнього освітлення представляє динаміка світла й кольору, світлорозподіл та тінеутворення.

Виділяють три основних напрями при створенні освітлення інтер'єру:

- Традиційна світлотехніка, передбачає зорову працездатність (відповідність нормам);
- Новий підхід в охороні праці – наближення до природного світла (з врахуванням циркадних ритмів);
- Світлодизайн.

Основна задача світлотехніки – прийти до єдиної спільної мети – є лише світло.

Терміном декоративно-художнє освітлення характеризують освітлення, при влаштуванні якого враховують, перш за все, естетичні вимоги. Неможливо розмежувати області декоративно-художнього та утилітарного освітлення. Освітлення інтер'єру є одним з елементів їх архітектурного рішення. Залежно від характеру приміщення та мети, яка стоїть перед проектувальником-світлотехніком та архітектором, освітленню може приділятися більша чи менша роль, але в будь-якому випадку архітектурні та світлотехнічні задачі повинні вирішуватися комплексно.

Найбільш сприятливі та звичні умови освітлення при природному освітленні під відкритим небом. Тому треба намагатися творчо відтворити його в

установках штучного освітлення. Природне освітлення характеризується високим рівнем освітленості; плавним зменшенням яскравості в полі зору зверху вниз; сукупною дією сонця та неба; однобічними тінями; денним спектром випромінювання; динамікою інтенсивності та спектру.

Особливості природного освітлення:

- Визначений порядок розподілу яскравості в полі зору.
- Рівномірний розподіл освітленості (яскравості) на плоских поверхнях та нерівномірний на криволінійних, тобто дає можливість оцінювати форму через розподіл яскравості.
- Створюється направленим, розсіяним та відбитим світлом при різниці їх співвідношення в різних умовах. Контрастне освітлення в інтер'єрі з яскраво вираженими тінями асоціюється з сонячним освітленням. Безтіньове – зі світлом похмурого дня.
- Направлене світло, завдяки чому архітектурний ритм супроводжується ритмом світлотіні. Для того, щоб інтер'єр виглядав природно, світлотіньовий ритм повинен відповідати архітектурному ритму.
- Направленість світла згори вниз.
- Контрастність освітлення. Разом з яскравісними контрастами змінюються й колірні. Контраст, що утворюється світлотінню – це лише один з факторів видимості об'єкта, але перш за все естетична категорія. В її основі лежить гармонія між створюваними та звичними для ока природними контрастами.

- Динаміка.

Світло сильно впливає на середовище та настрій. Будинок, наповнений світлом, не лише яскравіший, але й красивіший та гармонічніший. Змінюючи освітленість завдяки збільшеному вікну або новим чи поставленим в нових місцях освітлювальним приладам можна використати, щоб сховати дефекти, показати вдалі місця. Природне та штучне світло показує, відкриває та окреслює простір: чим краще освітлення, тим краще відчуття та сприйняття простору. Маленька кімната при гарному освітленні може здаватися більшою та привабливішою. Освітлення може ділити та об’єднувати простір: за допомогою світла можна створювати дві різні зони в одному приміщенні або гармонійно об’єднувати дві самостійні.

В сучасному інтер’єрі архітектурна роль освітлення так зросла, що в багатьох випадках сприйняття архітектури інтер’єру визначається світлом.

При створенні декоративно-художнього освітлення будь-якого об’єкта слід враховувати наступні основні принципи:

- Світлом можна показати переваги архітектурного витвору, а можна їх візуально зруйнувати, викривити;

- Спільними умовами архітектора, світлотехніка та інвестора можна надати споруді або приміщенню, що не представляє цікавості в денний час, привабливий нічний вигляд;
- Чим значніші, благородніші та строгіші архітектурні форми, тим чіткіше виражені їх композиційну, стильову та тектонічну єдність, тим обережніше треба застосовувати різнохарактерну, яскраві сну та колірну палітри;
- Бажання якнайяскравіше висвітити архітектурну форму, її пластику та колір, а також фактуру поверхонь, без врахування дальності їх сприйняття та фону, може викликати протилежний ефект, «знищити» цю форму, пластику, колір, фактуру та викликати зоровий дискомфорт;
- При виборі колірних характеристик освітлення їх необхідно перевіряти (моделювати) в натурі, щоб не допустити грубих помилок;
- Слід уникати світлоколірного перенасичення поля зору та динамічного хвилювання візуального середовища, щоб не отримати психологічного стресу.

Дизайн світла – справа не завжди проста, але завжди варта. У випадку успіху можна використовувати потужність і денного, і штучного світла для створення практичного та красивого інтер’єру, різнобічного та індивідуального і

завжди з своєю особливою атмосферою.

Освітлення – це один із найважливіших елементів дизайну інтер’єру, що впливає не лише на естетику простору, а й на комфорт, настрій та навіть функціональність приміщення. Грамотно продумане освітлення допомагає змінювати атмосферу кімнати, акцентувати увагу на важливих деталях, розширювати або звужувати простір, створювати баланс між стилем і практичністю. У сучасному інтер’єрі освітлення вже давно перестало бути лише утилітарною необхідністю – воно стало важливим декоративним елементом, який може визначати стиль і характер приміщення.

Сучасні технології відкривають безліч можливостей для створення різноманітних світлових сценаріїв, поєднуючи натуральне та штучне освітлення, класичні люстри та інноваційні світлодіодні системи. Завдяки цьому можна адаптувати освітлення під потреби конкретного користувача, змінювати яскравість та колірну температуру світла залежно від часу доби або навіть налаштовувати його за допомогою мобільного додатка.

Одним із найголовніших принципів освітлення в сучасному інтер’єрі є зонування простору. Правильно розташовані світлові акценти дозволяють візуально поділити приміщення на функціональні зони, що особливо актуально для відкритих просторів, студій та великих житлових кімнат. Наприклад, у вітальні загальне освітлення може бути забезпечене за допомогою стельової люстри або вбудованих світильників, тоді як окрема зона для читання може бути

підсвічена торшером чи настінним бра.

Ще одним з важливих є комбінування різних типів світла. Освітлення в інтер'єрі можна поділити на три основні категорії: загальне, акцентне та декоративне. Загальне освітлення створює рівномірне розсіювання світла по всьому простору, забезпечуючи базову освітленість приміщення. Воно може бути реалізоване за допомогою люстр, натяжних світлових панелей, вбудованих світильників або навіть світлових трекових систем. Акцентне освітлення використовується для підкреслення конкретних деталей інтер'єру, таких як картини, ніші, полички або архітектурні елементи. Для цього чудово підходять настінні бра, точкові світильники, LED-підсвічування меблів або приховане підсвічування декоративних панелей.

Декоративне освітлення несе не лише практичне, а й естетичне навантаження, адже воно здатне повністю змінити вигляд приміщення. До таких елементів можна віднести світлодіодні стрічки, неонові вивіски, дизайнерські підвісні лампи або навіть інтерактивні світлові панно. Наприклад, в інтер'єрах у стилі лофт чудово виглядають лампи у стилі ретро з відкритими нитками розжарювання, а в мінімалістичних просторах ідеальним варіантом буде приховане підсвічування з теплим м'яким світлом.

Матеріали, що використовуються для освітлювальних приладів, відіграють важливу роль у створенні загального стилю інтер'єру. Наприклад, скло та метал

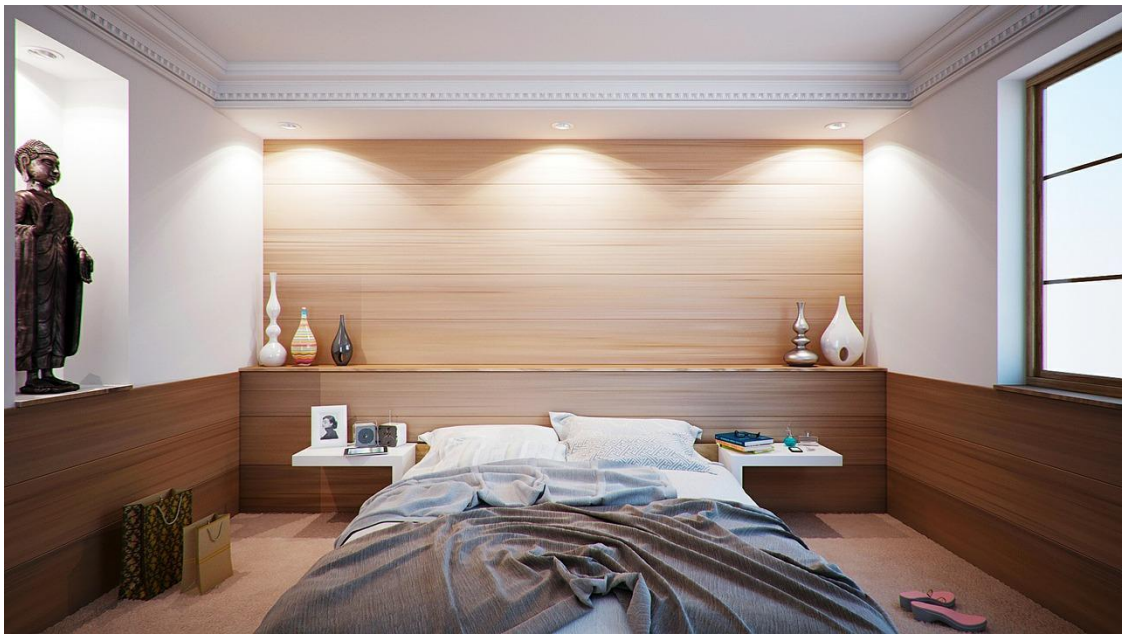
надають світильникам сучасного вигляду і часто використовуються в хай-тек та модерністських просторах. Дерево та текстиль створюють теплу атмосферу, що добре підходить для скандинавських інтер'єрів або стилю бохо. Камінь та бетон можуть бути використані в індустріальних дизайнах, додаючи приміщенню відчуття брутальності та урбаністичної естетики.

У сучасних інтер'єрах все частіше використовуються розумні системи освітлення, що дозволяють регулювати інтенсивність, колірну температуру та навіть сценарії освітлення залежно від часу доби чи ситуації. Наприклад, тепле жовте світло ідеально підходить для вечірнього відпочинку, створюючи затишну атмосферу, тоді як холодне біле світло сприяє концентрації і є чудовим вибором для робочих зон. RGB-системи освітлення дозволяють змінювати колір світла, створюючи унікальну атмосферу для різних подій чи настрою.

Приклади використання освітлення в сучасних інтер'єрах можуть бути дуже різноманітними. Наприклад, у спальнях все частіше застосовують приховане підсвічування за узголів'ям ліжка, що створює м'яке розсіяне світло. У вітальнях можна використовувати багаторівневе освітлення: основну люстру або підвісні світильники у поєднанні з настінними бра або торшерами. На кухнях

чудовим рішенням є підсвічування робочої зони світлодіодними стрічками, що не лише зручно, а й додає приміщенню сучасного вигляду. Окремо варто відзначити роль освітлення у ванних кімнатах, де важливо поєднувати функціональність та естетику. Дзеркала з вбудованим підсвічуванням допомагають уникнути різких тіней під час догляду за обличчям, а точкові світильники на стелі забезпечують рівномірний розподіл світла по всьому простору. Великою популярністю користуються трекові системи, що дозволяють змінювати напрямок світла та підлаштовувати його під потреби приміщення. Вони чудово підходять для галерейних інтер'єрів, офісних просторів або квартир-студій. Світильники можуть бути не лише джерелами світла, а й самостійними елементами декору. Наприклад, дизайнерські люстри у стилі арт-деко можуть стати головним акцентом у просторі, тоді як лаконічні вбудовані світильники ідеально доповнюють сучасний мінімалізм.

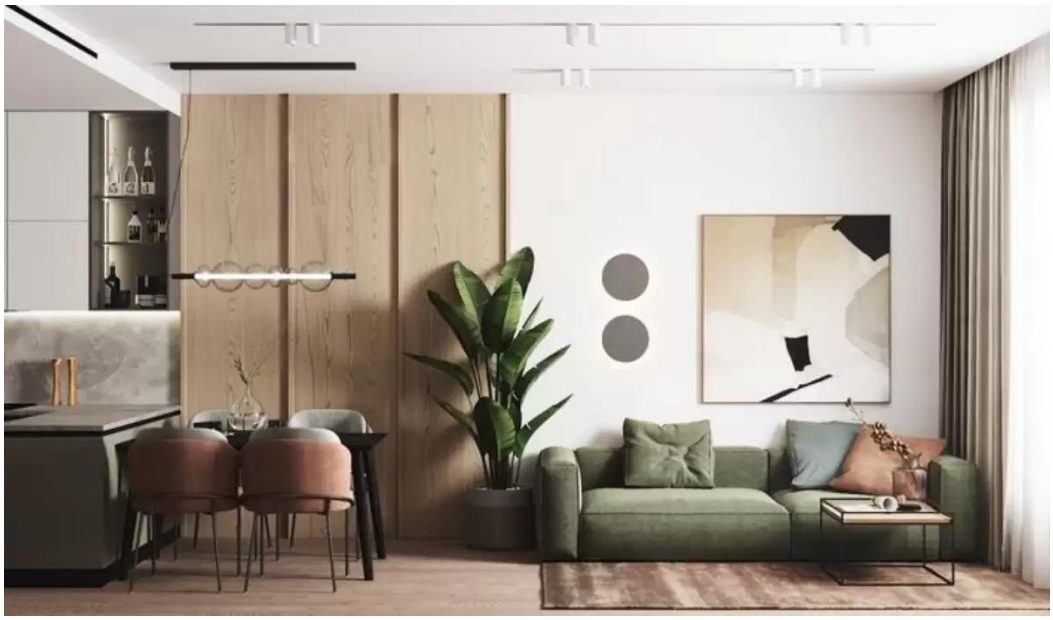

Таким чином, освітлення у сучасному інтер'єрі є не просто технічним рішенням, а повноцінною частиною дизайну, що впливає на емоції, комфорт та візуальне сприйняття простору. Завдяки поєднанню різних типів світла, використанню новітніх технологій та якісних матеріалів можна створити атмосферу, що повністю відповідає потребам і стилю життя людини. Освітлення – це потужний інструмент, що дозволяє експериментувати,

змінювати простір та робити його максимально зручним та естетично привабливим.

Тема 15. Сучасні тенденції декорування інтер’єрів житлових будівель

Сучасний інтер’єр уже давно перестав бути просто гарною картинкою. Він відображає стиль життя, звички, емоції та навіть світогляд його мешканців. Люди прагнуть створити не просто красивий простір, а середовище, в якому буде комфортно жити, працювати, відпочивати та зустрічати гостей. Новітні тенденції у декоруванні житлових будівель дедалі більше спрямовані на поєднання естетики та функціональності, а також на екологічність, технологічність і особистий підхід до оформлення простору. Важливо не просто слідувати моді, а розуміти, як нові ідеї можуть зробити інтер’єр більш гармонійним та приємним для життя.

Однією з ключових тенденцій сучасного декору є натуральність та екологічність. Люди все більше цінують природні матеріали, віддаючи перевагу дереву, каменю, кераміці, бавовні, льону та металу. Це не просто модний тренд, а прагнення до здорового та гармонійного способу життя. В інтер’єрах активно використовують масивну деревину для підлоги, меблів і навіть стінових панелей. Мармурові та кварцові стільниці стають не лише розкішним, а й довговічним рішенням. Натуральні тканини, такі як льон і вовна, використовуються у текстильному декорі, надаючи простору м’якості та затишку. Навіть фарби для стін дедалі частіше виготовляються на екологічній основі, без шкідливих хімічних домішок.

Ще одним важливим напрямком стало поєднання мінімалізму та комфорту. Якщо раніше мінімалізм асоціювався з холодністю та стерильністю, то сьогодні він трансформувався у «теплий мінімалізм». Це стиль, що базується на простоті, але не позбавлений душевності. У таких інтер'єрах немає зайвих речей, але кожен предмет має своє значення. Колірна гамма – нейтральна, спокійна, з акцентами у вигляді природних відтінків. Використовуються м'які текстури, світле дерево, кераміка, приглушене освітлення, що створює розслаблену та затишну атмосферу. Водночас мінімалізм більше не означає повної відмови від декору – акцентні деталі, такі як картини, скульптури або текстильні елементи, залишаються важливими, але вони інтегруються в простір ненав'язливо, органічно.

Колірні рішення в сучасному інтер'єрі теж зазнали змін. Якщо кілька років тому панували виключно біло-сірі відтінки, то сьогодні дизайнери все частіше використовують складні кольори: глибокий зелений, теплий теракотовий, приглушений синій, пастельний бежевий та навіть чорний. Акцентними можуть бути не лише стіни, а й меблі, двері або навіть стелі. У моді також гра з текстурами – наприклад, матові поверхні поєднуються з глянцевими, а груба

фактура штукатурки контрастує з гладким мармуром.

Окремої уваги заслуговують тенденції у меблюванні. У моду повертаються округлі та плавні форми, що нагадують природні контури. Крісла та дивани набувають обтічних силуетів, а столи та консолі стають більш легкими та витонченими. Це пояснюється бажанням людей оточувати себе м’якими, гармонійними лініями, які дарують відчуття спокою. Також зростає популярність модульних меблів, які можна адаптувати під потреби мешканців. Наприклад, секційні дивани, які можна переставляти залежно від ситуації, або полиці, що змінюють конфігурацію завдяки рухомим елементам.

Світло в сучасному інтер’єрі відіграє не менш важливу роль, ніж меблі чи кольори. Точкове освітлення, світлодіодні стрічки, приховане підсвічування створюють різні сценарії, що впливають на атмосферу приміщення. Наприклад, у спальні можна використовувати тепле, розсіяне освітлення, тоді як у робочому кабінеті важливо забезпечити яскраве, концентроване світло. Люстри, які ще недавно були масивними і громіздкими, нині набувають легкості – вони виготовляються зі скла, металу або текстилю, мають мінімалістичний дизайн, але при цьому залишаються стильним акцентом.

Особливе місце у сучасних трендах займає концепція «розумного будинку». Декорування вже не обмежується естетикою – важливо зробити

інтер’єр максимально зручним для життя. Розумне освітлення, автоматизовані системи клімат-контролю, вбудовані колонки, електронні штори – усе це впливає на якість простору і робить його функціональним.

Ще один тренд – персоналізація інтер’єру. Люди прагнуть створити унікальні простори, які розповідатимуть історію саме їхнього життя. В інтер’єрах все частіше з’являються арт-об’єкти, авторські картини, декоративні панно, скульптури, унікальні світильники. Ремісничі меблі, виготовлені вручну, стають популярнішими, ніж масове фабричне виробництво. Люди хочуть мати у своєму домі речі з душею, які несуть особливий сенс. Важливим трендом стало поєднання старого та нового. У сучасних інтер’єрах активно використовуються вінтажні меблі, антикварні елементи, родинні реліквії, які вписуються у нові стилістичні концепції. Наприклад, старовинний комод може гармонійно поєднуватися із сучасним мінімалістичним декором, створюючи цікавий контраст.

Таким чином, сучасні тенденції декорування житлових будівель – це баланс між естетикою, функціональністю та комфортом. Це відхід від зайвого пафосу та показної розкоші на користь природності, якості та індивідуальності. Це свобода у виборі кольорів, матеріалів та меблів, можливість створювати простір, який підлаштовується під конкретну людину та її стиль життя. Головне – не боятися експериментувати, використовувати натуральні матеріали,

працювати з освітленням і додавати особисті деталі, які зроблять інтер’єр справжнім відображенням внутрішнього світу його мешканців.

Тема 16. Сучасні тенденції декорування інтер’єрів громадських будівель

Сучасні громадські будівлі більше не є просто функціональними просторами. Вони перетворилися на місця, що викликають емоції, впливають на настрій і навіть змінюють поведінку людей. Від ресторанів та офісів до готелів, торгових центрів і культурних об’єктів – кожен простір створюється з урахуванням не лише естетики, а й комфорту, екологічності, технологічності та взаємодії з людиною. Декорування громадських будівель сьогодні виходить за межі стандартних рішень, пропонуючи унікальні концепції, які поєднують у собі архітектурні форми, природні матеріали, інноваційні технології та мистецтво.

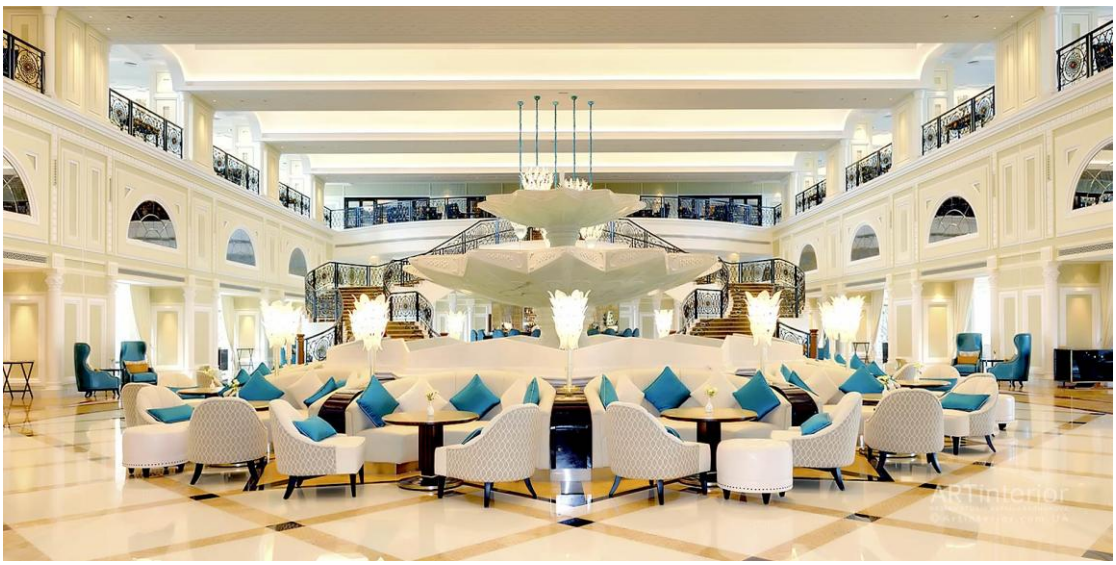

Одним із головних напрямків у сучасному оформленні громадських просторів є біофільний дизайн. Це тенденція, що поєднує природу та архітектуру, створюючи гармонійні, екологічно чисті простори, в яких люди почуваються спокійніше та продуктивніше. У таких інтер’єрах використовують натуральні матеріали, вертикальне озеленення, природне освітлення, водні елементи та навіть інтеграцію вуличного простору у внутрішній. Наприклад, у сучасних офісах все частіше зустрічаються живі стіни, зелені оазиси з

натуральними рослинами, панорамні вікна, що максимально використовують денне світло. У ресторанах можна побачити дерев’яні панелі, кам’яні поверхні, вбудовані акваріуми або каскадні водоспади, що створюють атмосферу гармонії.

Ще однією важливою тенденцією є персоналізація інтер’єру, особливо у готелях, ресторанах та коворкінгах. Люди більше не хочуть стандартних приміщень, які виглядають як копія сотень інших. Кожен громадський простір повинен мати власну історію, характер, емоційний підтекст. У готелях, наприклад, кожен номер може бути оформлений у своєму унікальному стилі, що створює ефект ексклюзивності. У ресторанах дизайнери все частіше використовують арт-об’єкти, нестандартні меблі, авторські світильники, унікальні текстильні рішення, що роблять заклад впізнаваним і привабливим для гостей.

Великою популярністю користуються багатофункціональні простори, які легко адаптуються до різних потреб. Наприклад, сучасні офіси вже не мають чітко розділених кабінетів, а працюють за принципом відкритого простору, який можна швидко трансформувати під різні завдання. Використовуються мобільні перегородки, модульні меблі, звукові панелі, що дозволяють створити комфортне середовище для роботи. У сучасних бібліотеках або виставкових центрах простір може легко змінюватися завдяки розсувним стінам, динамічному освітленню та інтерактивним екранам, що адаптуються до потреб заходів.

Колірна палітра громадських просторів також зазнала змін. Якщо раніше переважали стримані відтінки, то сьогодні все більше уваги приділяється психології кольору. Наприклад, у коворкінгах використовуються теплі та м’які відтінки, що сприяють концентрації та творчості. У готелях перевагу надають спокійним, природним кольорам, які допомагають розслабитися після напруженого дня. Ресторани та кафе, залежно від концепції, можуть використовувати як стримані нейтральні кольори, так і яскраві відтінки, що стимулюють апетит та створюють динамічну атмосферу.

Матеріали, що використовуються у декоруванні громадських будівель, також стали більш екологічними та тактильно приємними. Дерево, камінь, скло, метал, бетон використовуються у поєднанні з м’якими текстурами тканин, природним освітленням та рослинністю. Наприклад, у сучасних торгових центрах часто використовують великоформатні дерев’яні панелі, що створюють теплу атмосферу, а в готелях – натуральний камінь для оформлення стін і підлоги, що додає відчуття розкоші.

Світло відіграє ключову роль у створенні атмосфери в громадських просторах. Більше не використовуються одноманітні стельові світильники, як це було раніше. Сучасні дизайнери працюють з багаторівневим освітленням, що дозволяє створювати гнучкі сценарії освітлення. У кафе та ресторанах використовують м’яке, розсіяне освітлення, що додає затишку. В офісах застосовують регульоване світло, яке змінюється залежно від часу доби. В готелях світлові рішення розробляються таким чином, щоб створювати м’яке зонування, підкреслюючи архітектурні особливості простору.

Окремий тренд – інтерактивний дизайн. Це особливо помітно у музеях, виставкових центрах, освітніх установах та сучасних арт-просторах. Завдяки інтерактивним панелям, доповненій реальності, цифровим інсталяціям можна створювати унікальні сценарії взаємодії з відвідувачами. Наприклад, у сучасних музеях традиційні експонати доповнюються мультимедійними презентаціями, які дозволяють відвідувачам зануритися у певну історичну епоху або взаємодіяти з експонатами за допомогою сенсорних екранів.

Технологічність – ще один важливий аспект декорування громадських будівель. Інтерактивні підлоги, стіни, що змінюють колір, світлодіодні панелі, які адаптуються до музики чи руху, – усе це стає частиною сучасних просторів. У готелях все частіше використовують системи автоматизованого управління освітленням, кліматом і мультимедіа. У торгових центрах інтерактивні рекламні дисплеї змінюють традиційні банери, роблячи інформацію більш динамічною.

Таким чином, сучасні тенденції декорування громадських будівель спрямовані на створення комфортного, функціонального та естетично привабливого простору. Головний акцент робиться на поєднанні природи, технологій та мистецтва, що дозволяє створювати середовище, яке не лише виконує свою практичну функцію, а й дарує відвідувачам емоції, змінює їхній настрій і навіть формує нові враження. Сучасні громадські будівлі більше не просто місця – це живі, динамічні простори, що відображають ритм сучасного життя та відповідають потребам людини нового покоління.

